

UZASADNIENIE

W związku z powodzią jaka dotknęła we wrześniu 2024 r. południowe tereny kraju, która spowodowała ogromne straty w mieniu prywatnym i publicznym proponuje się przyjęcie rozwiązań prawnych ustanawiających wsparcie zarówno dla osób fizycznych, jak i przedsiębiorców, którzy ucierpieli w wyniku powodzi. Obowiązująca ustawa z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi (Dz. U. z 2024 r. poz. 654) określa różne formy pomocy dla osób, które zostały poszkodowane w wyniku działania żywiołu, jednak ogrom strat wymaga podjęcia dodatkowych działań wspierających osoby poszkodowane. Proponuje się zatem uzupełnienie ustawy z dnia 16 września 2011 r. *o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi* o szereg rozwiązań polegających między innymi na możliwości przyznania nowej formy wsparcia finansowego w postaci zasiłku losowego przeznaczonego na zaspokojenie potrzeb edukacyjnych dzieci realizujących obowiązkowe roczne przygotowanie przedszkolne lub uczniów, dodatkowych zasiłków opiekuńczych, udogodnień pracowniczych, wsparcia kredytobiorców, skrócenie procedur w sprawie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach związanych z przeciwdziałaniem skutkom powodzi czy związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych. Katalog proponowanych ułatwień uzupełniają także zmiany między innymi w: ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2024 r. poz. 750 i 854), ustawie z dnia 11 sierpnia 2001 r. o szczególnych zasadach odbudowy, remontów i rozbiórek obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku działania żywiołu (Dz. U. z 2024 r. poz. 1190), ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 122 oraz z 2024 r. poz. 834 i 1222), ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 227), ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 340, 1089 i 1222), ustawie z dnia 7 października 2022 r. o Instytucie Rozwoju Języka Polskiego im. Świętego Maksymiliana Marii Kolbego (Dz. U. z 2024 r. poz. 264 i 1089), ustawie z dnia 13 stycznia 2023 r. o Funduszu Transformacji Województwa Śląskiego Spółce Akcyjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1386), ustawie z dnia 7 lipca 2023 r. o wsparciu kompetencji cyfrowych uczniów i nauczycieli (Dz. U. poz. 1369).

I. ZMIANY W USTAWIE Z DNIA 16 WRZEŚNIA 2011 R. O SZCZEGÓLNYCH ROZWIĄZANIACH ZWIĄZANYCH Z USUWANIEM SKUTKÓW POWODZI

Zgodnie z art. 8 ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi faktyczna niemożność świadczenia pracy w związku z powodzią stanowi podstawę usprawiedliwienia nieobecności pracownika w pracy. Za czas tej usprawiedliwionej nieobecności pracownikowi przysługuje prawo do odpowiedniej części minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalanego na podstawie odrębnych przepisów, przez okres nie dłuższy niż 10 dni roboczych wynikających z rozkładu czasu pracy pracownika. Projekt precyzuje, że pracodawca, w razie uzasadnionych okoliczności, może wydłużyć okres, za który wypłacane jest wynagrodzenie. Jest to zgodne z przejętą w prawie pracy zasadą uprzywilejowania pracownika.

Propozycja zmiany w art. 1 zmienianej ustawy polegająca na dodaniu ust. 3a ma na celu włączenie wszystkich podmiotów leczniczych, o których mowa w 4 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2024 r. poz. 799), oraz osób wykonujących zawód w ramach praktyki zawodowej w rozumieniu ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, którzy ponieśli szkodę w wyniku powodzi, w krąg podmiotów, które będą mogły ubiegać się o pożyczki na zasadach określonych w rozdziale 3 zmienianej ustawy. Przepis prowadzi do zrównania sytuacji podmiotów leczniczych będących przedsiębiorcami i samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, ponieważ różnicowanie ich sytuacji i dyskryminacja samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej jest nieuzasadniona.

Kolejną proponowaną zmianą jest wskazanie, że wójt (burmistrz, prezydent miasta) może upoważnić, w formie pisemnej, każdego pracownika urzędu gminy oraz gminnej jednostki organizacyjnej do wydawania decyzji, o których mowa w art. 5 ust. 4 zmienianej ustawy, oraz do wypłaty zasiłku. Celem regulacji jest zwiększenie elastyczności i szybkości przyznawania wsparcia osobom poszkodowanym na skutek powodzi poprzez umożliwienie wydawania decyzji przez szerszy krąg podmiotów, jak również lepszą koordynację wsparcia poprzez umożliwienie wydawania decyzji przez upoważnionych pracowników urzędu gminy oraz gminnych jednostek organizacyjnych, np. ośrodków pomocy społecznej, szkół czy przedszkoli **(dodanie ust. 6a w art. 5).**

Proponuje się również zmiany w zakresie organizacji opieki nad dziećmi w wieku do lat 3. Projektowane przepisy mają na celu ułatwienie objęcia opieką instytucjonalną dzieci do lat 3

z terenów gmin powodziowych (**dodanie art. 5a**).

Kryzys związany z powodzią, wiąże się z koniecznością reorganizacji pracy pracowników, niezapowiedzianymi nieobecnościami pracowników mających problem z dotarciem do miejsca pracy, zaś w skrajnych sytuacjach z potencjalną koniecznością relokacji placówek z terenów zagrożonych w bezpieczne lokalizacje. Stanowi to wyzwanie dla dyrektorów placówek, którzy są zobowiązani do zapewnienia całodobowej opieki nad wychowankami – ciągłości obsady wychowawców i opiekunów zatrudnionych w placówkach. Proponowany przepis umożliwia bardziej elastyczne podejście do organizacji i czasu pracowników, co pomoże w zapewnieniu bezpieczeństwa wychowanków. Analogiczne rozwiązanie wprowadzono wobec jednostek organizacyjnych pomocy społecznej (**dodanie art. 5b**).

Przewiduje się również zmianę umożliwiającą niewliczanie pomocy związanej z usuwaniem skutków powodzi do kosztu utrzymania w domu pomocy społecznej, co zapobiegnie nieuzasadnionemu wzrostowi kosztu i co za tym idzie opłat od mieszkańców za pobyt w dps. (**dodanie art. 5c**).

Proponuje się dodanie art. 5d, zgodnie z którym w celu zabezpieczenia potrzeb edukacyjnych dziecka realizującego roczne przygotowanie przedszkolne lub ucznia uczęszczającego do szkoły wszystkich typów, kształcącego się w tej szkole w formie dziennej, uszkodzanych w wyniku wystąpienia powodzi, będzie można przyznać jednorazowo zasiłek losowy na cele edukacyjne. Zakłada się, że zasiłek będzie przyznawany w kwocie 1000 zł. I będzie on przyznawany niezależnie od dochodów rodziny lub osoby samotnie gospodarującej. Zasiłek nie będzie podlegał zwrotowi, chyba że organ wypłacający zasiłek, w wyniku przeprowadzonej weryfikacji ustali, że został on wypłacony rodzinie czy osobie samotnie gospodarującej, która nie poniosła szkody w wyniku powodzi. W takim przypadku organ wypłacający będzie wydawał decyzję o zwrocie zasiłku losowego.

Decyzję o przyznaniu zasiłku wydawać będzie wójt, burmistrz albo prezydent miasta.

Obecnie zasiłek losowy dla dzieci i uczniów na cele edukacyjne jest wypłacany na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 marca 2022 r. w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy dzieciom i uczniom w formie zasiłku losowego na cele edukacyjne, pomocy uczniom w formie wyjazdów terapeutyczno-edukacyjnych oraz pomocy dzieciom i uczniom w formie zajęć opiekuńczych i zajęć terapeutyczno-edukacyjnych w latach 2022-2024 (Dz.U. poz. 850), zwanego dalej rozporządzeniem. Rozporządzenie zostało wydane w związku z uchwałą nr 69 Rady Ministrów z dnia 29 marca 2022 r. w sprawie Rządowego

programu pomocy dzieciom i uczniom w formie zasiłku losowego na cele edukacyjne, pomocy uczniom w formie wyjazdów terapeutyczno-edukacyjnych oraz pomocy dzieciom i uczniom w formie zajęć opiekuńczych i zajęć terapeutyczno-edukacyjnych w latach 2022–2024, zwaną dalej uchwałą.

Zadania określone w rozporządzeniu, w tym pomoc w formie zasiłków losowych, są finansowane ze środków ujętych w rezerwie celowej budżetu państwa poz. 26. Zgodnie z art. 154 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.), właściwi ministrowie lub inni dysponenti części budżetowych występują do Ministra Finansów do dnia 30 września o podział rezerw celowych, w wyniku którego następuje zwiększenie wydatków części budżetowych państwa, których dysponentami są wojewodowie.

Powódź uniemożliwia w wielu gminach terminowe składanie wniosków. Potencjalni beneficjenci z trudem odnajdują się w rzeczywistości powodziowej. Sytuacje, w których nagle wystąpiła obawa o własne zdrowie i życie, konieczność ewakuacji, opuszczenia własnych domów i gospodarstw, a teraz odbudowy ze zniszczeń, uniemożliwiają często dotrzymanie terminów i procedur.

W tej sytuacji występuje wysokie ryzyko niezakwalifikowania się dzieci i uczniów do zasiłku losowego na cele edukacyjne pomimo zabezpieczenia środków na ten cel w budżecie państwa.

Z przepisów rozporządzenia wynika, że z zasiłków losowych mogą korzystać wyłącznie dzieci i uczniowie, jeżeli ich rodzinom został przyznany zasiłek celowy na podstawie art. 40 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1283) w związku ze stratami poniesionymi wskutek negatywnych zjawisk atmosferycznych w wysokości do 6 000 zł (teraz w związku z powodzią 8 000 zł).

Obecnie trwają prace nad nowelizacją rozporządzenia i uchwały zmierzające do aktualizacji wysokości kwoty zasiłku celowego uprawniającego do skorzystania ze wsparcia w formie zasiłków losowych na cele edukacyjne dla dzieci i uczniów.

Jednak termin przekazania środków właściwym dysponentom części budżetowych do udzielenia pomocy, o której mowa w ww. rozporządzeniu, upływa 30 września 2024 r. zgodnie z art. 154 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.).

Jednocześnie w projekcie ustawy wskazano, że zasiłek nie będzie przysługiwał dzieciom i uczniom, które otrzymały zasiłek losowy w ramach Rządowego programu pomocy dzieciom i uczniom w formie zasiłku losowego na cele edukacyjne, pomocy uczniom w formie wyjazdów

terapeutyczno-edukacyjnych oraz pomocy dzieciom i uczniom w formie zajęć opiekuńczych i zajęć terapeutyczno-edukacyjnych w latach 2022–2024 przyjętego na podstawie art. 90u ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty.

Zaproponowano również regulacje zapewniające prawo otrzymania dodatkowego zasiłku opiekuńczego dla rodziców zwolnionych od wykonywania pracy z powodu konieczności sprawowania opieki nad dzieckiem w okresie zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola lub szkoły, do których uczęszcza dziecko, albo niemożności sprawowania opieki przez nianię lub dziennego opiekuna z powodu powodzi pod warunkiem, że dziecko nie będzie uczęszczało do innej placówki. Zasiłek ten będzie przysługiwał również opiekunom dorosłych osób z niepełnosprawnością w przypadku zamknięcia szkoły, ośrodka rewalidacyjno-wychowawczego, ośrodka wsparcia, warsztatu terapii zajęciowej lub innej placówki pobytu dziennego o podobnym charakterze z powodu powodzi (art. 5e i art. 5f).

Zgodnie z art. 8 ustawy faktyczna niemożność świadczenia pracy w związku z powodzią stanowi podstawę usprawiedliwienia nieobecności pracownika w pracy. Za czas tej usprawiedliwionej nieobecności pracownikowi przysługuje prawo do odpowiedniej części minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalanego na podstawie odrębnych przepisów, przez okres nie dłuższy niż 10 dni roboczych wynikających z rozkładu czasu pracy pracownika. Projekt precyzuje, że pracodawca, w razie uzasadnionych okoliczności, może wydłużyć okres, za który wypłacane jest wynagrodzenie. Jest to zgodne z przejętą w prawie pracy zasadą uprzywilejowania pracownika (dodanie w art. 8 ust. 4a).

Proponuje się również w dodawanych art. 8a-8k, regulacje dotyczące pracowników. Aby pracownikowi zamieszkującemu tereny objęte powodzią przysługiwało w czasie trwania powodzi zwolnienie od pracy, w wymiarze 5 dni albo 40 godzin w celu usuwania skutków powodzi. Celem przepisu jest zapewnienie pracownikom, którzy zamieszkują tereny objęte powodzią, dodatkowego czasu wolnego pozwalającego na podjęcie działań koniecznych dla usunięcia jej skutków. Pracodawca może nie udzielić zwolnienia od pracy, jeżeli jest to obiektywnie niemożliwe ze względu na szczególne potrzeby pracodawcy. Zwolnienie od pracy, dla pracownika zatrudnionego w niepełnym wymiarze czasu pracy ustala się proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy tego pracownika. Niepełną godzinę zwolnienia od pracy zaokrągla się w górę do pełnej godziny.

W okresie tego zwolnienia od pracy pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia w wysokości połowy wynagrodzenia, co odpowiada zbliżonej regulacji zawartej w art. 148¹ Kodeksu pracy. Projektowany przepis przewiduje jednak dłuższy okres zwolnienia od pracy.

O sposobie wykorzystania w danym roku kalendarzowym zwolnienia od pracy decyduje pracownik w pierwszym wniosku o udzielenie takiego zwolnienia złożonym w danym roku kalendarzowym.

Pracodawca jest obowiązany udzielić zwolnienia od pracy na wniosek zgłoszony przez pracownika najpóźniej w dniu korzystania z tego zwolnienia. Wniosek o udzielenie zwolnienia może być złożony w dowolnej formie.

Zwolnienie od pracy udzielane w wymiarze godzinowym, dla pracownika zatrudnionego w niepełnym wymiarze czasu pracy ustala się proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy tego pracownika. Niepełną godzinę zwolnienia od pracy zaokrągla się w górę do pełnej godziny.

Projektowany przepis przewiduje rozszerzenie uprawnienia pracownika do wykorzystania części urlopu wypoczynkowego w terminie wskazanym przez pracownika, tj. tzw. „urlopu na żądanie”. Liczba dni urlopu „na żądanie” została powiększona o 4 dni w stosunku do liczby dni przewidzianej w Kodeksie pracy. Jest to przepis szczególny wobec art. 167² Kodeksu pracy. Urlop na żądanie pracownika nie jest urlopem dodatkowym, zwiększającym przysługujący pracownikowi wymiar urlopu wypoczynkowego, wynikający z art. 154 Kodeksu pracy. Urlop ten stanowi część urlopu wypoczynkowego przysługującego pracownikowi. Celem przepisu jest zwiększenie elastyczności korzystania z urlopu wypoczynkowego przez pracownika w szczególnie trudnym okresie trwania powodzi lub usuwania jej skutków.

Zasadą prawa pracy wynikającą z art. 154² Kodeksu pracy jest udzielanie urlopu wypoczynkowego w dni, które są dla pracownika dniami pracy, zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu pracy, w wymiarze godzinowym, odpowiadającym dobowemu wymiarowi czasu pracy pracownika w danym dniu. Aby jednak zwiększyć elastyczność korzystania z urlopu wypoczynkowego przez pracownika proponuje się umożliwienie wykorzystania urlopu wypoczynkowego w wymiarze godzinowym odpowiadającym jedynie części dobowego wymiaru czasu pracy pracownika. W związku z powyższym pracownik zyska możliwość skorzystania z urlopu np. w wymiarze 3 godzin w czasie 8-godzinnego dnia pracy. Przewiduje się, że urlop udzielany w tym trybie nie może przekroczyć wymiaru 5 dni.

Aby umożliwić pracownikom zamieszkującym tereny objęte powodzią podjęcie działań mających na celu przeciwdziałanie zagrożeniom związanym z powodzią, ich zwalczaniem lub usuwaniem skutków powodzi, wskazane jest umożliwienie tym pracownikom złożenie wniosków o obniżenie wymiaru czasu pracy do wymiaru nie niższego niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy. Pracodawca będzie wówczas obowiązany uwzględnić wniosek pracownika.

W związku z koniecznością sprawnego działania w sytuacji zagrożenia, pracownik będzie składał wniosek na 2 dni przed rozpoczęciem wykonywania pracy w obniżonym wymiarze czasu pracy. Jeżeli wniosek zostanie złożony bez zachowania terminu, pracodawca obniży wymiar czasu pracy nie później niż z upływem 2 dni od dnia złożenia wniosku. Pracodawca jest obowiązany uwzględnić wniosek pracownika, chyba że nie jest to możliwe ze względu na organizację pracy lub rodzaj pracy wykonywanej przez pracownika. O przyczynie odmowy uwzględnienia wniosku pracodawca informuje pracownika w postaci papierowej lub elektronicznej w terminie 2 dni roboczych od dnia złożenia wniosku przez pracownika.

Proponuje się, aby pracodawca w czasie trwania powodzi lub w czasie usuwania jej skutków nie mógł zatrudniać pracownika zamieszkującego tereny objęte powodzią w godzinach nadliczbowych, ani delegować tego pracownika poza stałe miejsce pracy – bez jego zgody. Przepis ten ma na celu umożliwienie pracownikowi zamieszkującemu tereny objęte powodzią sprawowania większej kontroli nad jego czasem wolnym. Powszechnie przepisy prawa pracy zobowiązują bowiem pracownika do podporządkowania się poleceniom pracodawcy dot. wykonywania pracy w godzinach nadliczbowych, a także poleceniu udania się w podróż służbową. Tymczasem pracownik zamieszkujący tereny objęte powodzią może stać przed koniecznością prowadzenia działań mających na celu zabezpieczenie swojego miejsca zamieszkania lub usuwania skutków powodzi. Realizowanie poleceń pracodawcy skutkujących oddaleniem od miejsca zamieszkania może uniemożliwić pracownikowi podjęcie tych działań.

Proponuje się, aby w związku z powodzią w okresie obowiązywania stanu klęski żywiołowej zakaz wykonywania czynności związanych z handlem w niedziele i święta w placówkach handlowych, określony w art. 5 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni (Dz. U. z 2024 r. poz. 449), nie obowiązywał w niedziele w zakresie wykonywania czynności związanych z handlem, polegających na rozładowywaniu, przyjmowaniu i ekspozycji towarów pierwszej potrzeby oraz powierzania pracownikowi lub zatrudnionemu wykonywania takich czynności. Zwolnienie z omawianego zakazu nie będzie obowiązywać jednak w niedziele, w które przypada święto.

Proponowane zmiany w projekcie ustawy polegają także na zawieszeniu na okres trwania powodzi i jej skutków, dla pracowników zamieszkałych na obszarach dotkniętych powodzią przeprowadzania badań lekarskich oraz przedłużeniu o okres 30 dni od dnia zakończenia okresu zagrożenia powodzią terminu ważności orzeczeń lekarskich. Analogiczne rozwiązanie zaproponowano w zakresie przeprowadzania szkoleń w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej. Ponadto proponowane przepisy

wprowadzają możliwość przeprowadzania niektórych szkoleń wstępnych w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy.

Stosownie do art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 2006 r. o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji (Dz. U. poz. 550, z późn. zm.), kadencja rady pracowników trwa 4 lata od dnia jej wyboru. Po ustaniu kadencji rady pracowników w celu powołania nowej rady pracowników pracownicy ponownie składają wniosek o zorganizowanie wyborów. W przypadku, w którym w skutek powodzi jest utrudnione funkcjonowanie zakładu pracy powołanie rady pracowników nowej kadencji byłoby wręcz niewykonalne. Jednocześnie w sytuacjach kryzysowych rzetelna komunikacja między załogą a pracodawcą jest podstawą podejmowania kluczowych decyzji. W związku z powyższym proponuje się, aby u tych pracodawców, u których na skutek powodzi nie możliwe jest przeprowadzenie nowych wyborów rady pracowników, przedłużyć kadencje tego organu.

Analogicznie zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 24 czerwca 1983 r. o społecznej inspekcji pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 567, z późn. zm.) społecznych inspektorów pracy wybiera się na okres 4 lat. Proponuje się, aby u tych pracodawców, u których na skutek powodzi jest niemożliwe przeprowadzenie nowych wyborów, kadencja społecznego inspektora pracy była przedłużona. Celem tego przepisu jest umożliwienie sprawnego działania społecznej inspekcji pracy, w sytuacjach w których powódź wpłynęła negatywnie m.in. na stan budynków, maszyn, urządzeń technicznych i sanitarnych w zakładzie pracy.

W projektowanym ustępie 2 proponuje się odpowiednie stosowanie przedmiotowej instytucji do kadencji organów statutowych związku zawodowego, związku lub organizacji przedsiębiorców, związków pracodawców, ich federacji i konfederacji działających w przypadku, gdy nie istnieją warunki do przeprowadzenia wyborów. Celem przepisu jest umożliwienie zgodnego z prawem działania przedmiotowych organów szczególnie w sytuacji, w której może się pojawić konieczność szybkiego dostosowania postanowień porozumień zbiorowych do nowych warunków gospodarczych (przykładowo porozumienia zawierane na podstawie art. 9 Kodeksu pracy o zawieszeniu stosowania zakładowych przepisów prawa pracy).

Biorąc pod uwagę, że okres powodzi stanowi istotne, obiektywne utrudnienie w dostępie stron do sądu – co może to skutkować niekorzystnymi konsekwencjami, ze względu na bieżące terminy na dokonanie określonych czynności -, proponuje się przedłużenie odpowiednio terminów, które mają największą doniosłość praktyczną, tj. dotyczących wnoszenia odwołania od wypowiedzenia lub rozwiązania umowy o pracę oraz przedawnienia roszczeń ze stosunku pracy.

Z uwagi na to, że w trakcie powodzi mogły zostać zniszczone dokumenty służące do ustalenia świadczeń z tytułu ubezpieczeń społecznych, świadczeń dla osób niepełnosprawnych lub zaopatrzenia emerytalnego proponuje się umożliwienie przedstawienia innych dokumentów dotyczących prawa do tych świadczeń (zmiana art. 9).

Proponuje się również zawieszenie biegu terminów na określony w przepisie czas w postępowaniach administracyjnych i sądowno-administracyjnych dotyczących czynności stron w postępowaniach administracyjnych i sądowno-administracyjnych podejmowanych przez strony w tych postępowaniach (np. wniesienie odwołania, zażalenie, skargi kasacyjnej, sprzeciwu), (dodanie art. 9a).

Proponuje się rozszerzenie katalogu podmiotów, które mogą ubiegać się o odtworzenie zniszczonej lub utraconej na skutek powodzi infrastruktury i wyposażenia placówek realizujących zadania z art. 36 ustawy o rehabilitacji oraz wspomaganych społeczności mieszkaniowych finansowanych na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 4 ustawy o rehabilitacji o placówki służące rehabilitacji społecznej lub zawodowej realizujące zadania na podstawie art. 36 ustawy o rehabilitacji oraz wspomagane społeczności mieszkaniowe finansowane na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 4 ustawy o rehabilitacji (zmiana art. 11 ust. 1 pkt 2).

Przepis art. 11 ust. 1 ustawy uzupełniono także o nową przesłankę uprawniającą do wykorzystania środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Środki te będą mogły być przeznaczane na usunięcie powstałych na skutek powodzi szkód w obrębie zlikwidowanych uprzednio barier technicznych i architektonicznych w przedszkolach, szkołach i placówkach systemu oświaty (na sfinansowanie remontów, readaptacji oraz zakupu sprzętu).

Uzupełnienie przepisów ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi wynika z konieczności jak najszybszego przywrócenia możliwości korzystania przez dzieci i młodzież z niepełnosprawnością z bazy lokalowej przedszkoli, szkół i placówek systemu oświaty, która została uszkodzona lub zniszczona w czasie powodzi.

Wskutek powodzi doszło do uszkodzeń lub zniszczenia między innymi obiektów oświatowych, w tym przedszkoli, szkół i placówek oświatowych, w których uczą się i wychowują dzieci i uczniowie posiadający orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego wydane z uwagi m.in. na niepełnosprawność. Proces edukacyjny i terapeutyczny dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością wymaga wykorzystania specjalistycznego sprzętu, pomocy dydaktycznych czy narzędzi do diagnozy i terapii oraz dostępności do budynków, sal lekcyjnych, toalet itp.

Dlatego konieczne jest wprowadzenie przepisów umożliwiających odtworzenie uszkodzonej lub zniszczonej bazy lokalowej i sprzętowej jednostek systemu oświaty. Odtworzenie wysokospecjalistycznego wyposażenia przedszkoli, szkół i placówek nie jest możliwe bez pomocy ze strony państwa, w oparciu wyłącznie o środki własne samorządów.

Natomiast, brak możliwości szybkiego przywrócenia edukacji w warunkach dostosowanych do potrzeb i możliwości dzieci i uczniów z niepełnosprawnościami, będzie powodował regres procesów rewalidacyjnych, edukacyjnych oraz uniemożliwi efektywne korzystanie z wychowania przedszkolnego, realizacji obowiązku szkolnego i obowiązku nauki.

Z tych względów proponuje się w art. 11 w ust. 1 ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi, określającym cele, na jakie w związku z usuwaniem skutków powodzi mogą być przeznaczone środki Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, dodanie odrębnego przepisu odnoszącego się do możliwości przekazania środków PFRON na usunięcie szkód w obrębie zlikwidowanych uprzednio barier technicznych i architektonicznych w przedszkolach, szkołach i placówkach systemu oświaty.

Przewiduje się przeznaczenie środków pochodzących z Funduszu Solidarnościowego na odtworzenie infrastruktury i wyposażenia podmiotów zawierających umowy na podstawie art. 13 ust. 9 i 12 ustawy z dnia 23 października 2018 r. o Funduszu Solidarnościowym (dodanie art. 11a).

Biorąc pod uwagę, że obecnie PFRON nie realizuje zadań związanych z udzielaniem pożyczek proponuje się uchylenie tego przepisu (uchylenie art. 13 ustawy). Projektowany art. 14 ust. 1 ustawy stanowi, że organ udzielający pomocy może odroczyć termin płatności należności z tytułu zwrotu udzielonej pomocy, jeżeli niemożność terminowego zwrotu pomocy jest skutkiem powodzi. Przepis odsyła do zadań z art. 12a, art. 26, art. 26d, art. 26e lub art. 32 ustawy o rehabilitacji, albo pomocy, o której mowa w art. 12 ustawy o rehabilitacji w brzmieniu obowiązującym do dnia 29 lipca 2007 r. Biorąc pod uwagę, że art. 12 ustawy o rehabilitacji został uchylony ustawą z 30 lipca 2007 r. konieczna jest zmiana tego przepisu (zmiana art. 14 ust. 1).

Zmiana w art. 18 polega na doprecyzowaniu, że umorzenie refundacji zostanie przeprowadzone w formie decyzji. Stanowi ujednoclenie z innymi przepisami ustawy.

Zmiany w art. 23 ustawy mają na celu jednoznaczne rozstrzygnięcie, że czynności wynikające z ustawy marszałkowie województw mogą realizować przy pomocy wojewódzkich urzędów pracy. W związku z tym doprecyzowano kwestie związane z przetwarzaniem danych osobowych i możliwością ich przetwarzania już w ramach istniejących systemów

teleinformatycznych wojewódzkich urzędów pracy. Jednocześnie rozstrzygnięto również charakter umorzenia należności wynikających z art. 23 (dodanie ust. 9a-9c w art. 23).

Proponuje się także umożliwienie przeniesienia środków ze stanów funduszu PFRON, Funduszu Pracy i FGŚP na zadania dotyczące wsparcia związanych z usuwaniem skutków powodzi.

Środki te mogą pochodzić z ponadplanowych przychodów Funduszu uzyskanych z tytułu wyższych wpłat od pracodawców w danym roku budżetowym lub z wolnych środków pochodzących z okresów poprzednich w stanach Funduszu. Dodatkowe środki pochodzące z ponadplanowych przychodów oraz okresów poprzednich Fundusz będzie mógł przeznaczyć m.in. na sfinansowanie zadań określonych rozporządzeniem MPiPS z dnia 15 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania środków z PFRON w związku z usuwaniem skutków powodzi.

W obowiązującym brzmieniu ustawy ww. zmiany wymagają zgody Ministra Finansów i opinii sejmowej komisji właściwej do spraw budżetu, co zdecydowanie wydłuża czas procedowanych przeniesień w planie finansowym (zmiana art. 24).

Kolejnym celem projektowanej regulacji jest rozszerzenie katalogu wsparcia udzielanego z Funduszu Wsparcia Kredytobiorców również na kredytobiorców którzy utracili, chociażby czasowo, możliwość korzystania z domu jednorodzinnego lub lokalu mieszkalnego na skutek powodzi, która wystąpiła na terenie gmin lub miejscowości ujętych w wykazie, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi. Projekt wprowadza zmiany, które dostosowują ustawę z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi do powstałej wskutek powodzi sytuacji oraz rozszerzają katalog osób, którym przysługiwało będzie zawieszenie przez bank spłaty kredytu o kredytobiorców w rozumieniu ustawy z dnia 9 października 2015 r. o wsparciu kredytobiorców, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy i znajdują się w trudnej sytuacji finansowej (dalej „ustawa o wsparciu kredytobiorców”).

Zgodnie z projektowaną zmianą, przewiduje się dodanie, po art. 26 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi, art. 26a. Intencją dodawanego przepisu jest objęcie bezzwrotnym wsparciem kredytobiorców, którzy ucierpieli na skutek powodzi.

Projektowany przepis określa (ust. 1 pkt 1 i 2), że poszkodowany, który jest kredytobiorcą w rozumieniu ustawy o wsparciu kredytobiorców oraz którego dom jednorodzinny lub lokal mieszkalny, których dotyczy kredyt mieszkaniowy (w rozumieniu ustawy o wsparciu

kredytobiorców), zostały uszkodzone lub zniszczone na skutek powodzi oraz jeśli kredytobiorca utracił, chociażby czasowo, możliwość korzystania z tego domu lub tego lokalu, będzie mógł wystąpić z wnioskiem o wsparcie finansowe. Jednocześnie w ust. 2-4 określony został mechanizm tego wsparcia. Będzie on polegał na przekazywaniu kredytodawcy przez Bank Gospodarstwa Krajowego z Funduszu Wsparcia Kredytobiorców (na wskazany przez kredytodawcę rachunek) kwoty środków pieniężnych z przeznaczeniem na spłatę zobowiązań kredytobiorcy z tytułu kredytu mieszkaniowego, przez okres 12 miesięcy w wysokości określonej w złotych jako równowartość przewidywanych 12 miesięcznych rat kapitałowych i odsetkowych kredytu mieszkaniowego.

W projekcie przewidziano także, że wniosek o udzielenie wsparcia, składa się w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 zmienianej ustawy (ust. 5), a do wniosku o przyznanie wsparcia, konsument będzie również musiał zadeklarować spełnianie warunków dotyczących uzyskania wsparcia, pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń (ust. 6). Zgodnie z założeniem wsparcie będzie miało bezzwrotny charakter (ust. 7), a w zakresie nieuregulowanym projektowanymi przepisami, zastosowanie będą miały przepisy ustawy o wsparciu kredytobiorców (ust. 8). Konsekwencją tej zmiany jest zmiana w art. 30 ust. 1 polega na dodaniu pkt 4, który dotyczy zwolnienia z opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych dochodu kredytobiorców z tytułu wsparcia finansowego przyznanego kredytobiorcy, o którym mowa w dodawanym art. 26a.

Propozycja określona w dodawanym art. 27a ustawy z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi przewiduje możliwość skorzystania przez gminy z prawa pierwokupu lokali mieszkalnych lub budynków mieszkalnych jednorodzinnych, położonych na obszarze gmin, które zostały dotknięte skutkami powodzi i przeznaczenia tych lokali lub budynków, po ich ewentualnej odbudowie lub wyremontowaniu, na rzecz osób potrzebujących pomocy mieszkaniowej, w tym osób poszkodowanych w wyniku wystąpienia powodzi. Zaproponowane rozwiązanie jest nowym, tymczasowym instrumentem pozwalającym gminom na szybkie udzielenie pomocy mieszkaniowej osobom poszkodowanym na skutek wystąpienia powodzi. Lokale lub budynki mieszkalne jednorodzinne nabyte przez gminę wejdą w skład mieszkaniowego zasobu gminy i będą - po ich odbudowaniu lub remoncie w miarę potrzeb - oddawane w najem osobom poszkodowanych na zasadach dotyczących wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy.

Dodawany art. 27b do ustawy z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi wprowadza wyłączenie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia

21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego, co da gminom możliwość zawierania na czas oznaczony umów najmu mieszkań wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy. Zaproponowane rozwiązanie pozwala gminom na wynajmowanie czasowe mieszkań osobom dotkniętym skutkami powodzi, których mieszkania lub domy zostały uszkodzone w stopniu wykluczającym zamieszkanie w nich bez przeprowadzenia remontu lub odbudowy.

Przepis art. 28 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi dotyczy finansowego wsparcia udzielanego z Funduszu Dopłat na podstawie przepisów ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 304). Ustawa ta reguluje udzielanie bezzwrotnego finansowego wsparcia samorządom gminnym na komunalne i społeczne przedsięwzięcia mieszkaniowe, w ramach funkcjonującego od 2007 r. rządowego programu wsparcia budownictwa socjalnego i komunalnego.

W aktualnym brzmieniu przepis art. 28 daje możliwość podniesienia finansowego wsparcia o 10 punktów procentowych, wyłącznie na przedsięwzięcia polegające na tworzeniu lokali mieszkalnych wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, pod warunkiem że lokale zwiększające zasób mieszkaniowy gminy przeznaczone będą do wynajęcia osobom, które utraciły lokal lub budynek mieszkalny na skutek powodzi.

W niniejszym projekcie proponuje się modyfikację art. 28 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi, tak aby rozszerzyć zakres finansowania na przedsięwzięcia polegające:

- na tworzeniu zasobu komunalnego zasobu przez inwestorów społecznego budownictwa czynszowego (SIM i spółki gminne), w przypadku którego gmina jako najemca ma prawo podnajmowania lokali osobom spełniającym warunki uzyskania mieszkania z mieszkaniowego zasobu gminy,
- na remoncie istniejącego, zamieszkanego zasobu gminnego i zasobu społecznego czynszowego, który ucierpiał w powodzi.

Taka modyfikacja pozwoli nie tylko na wsparcie gmin w zaspokojeniu w ramach zasobu komunalnego potrzeb osób, które straciły miejsce zamieszkania w wyniku powodzi (dotychczasowi właściciele domów jednorodzinnych, lokali mieszkalnych, czy też najemcy mieszkań w zasobie innym niż gminny), ale również na remont/odbudowę już zamieszkanego zasobu komunalnego i społecznego czynszowego zniszczonego przez powódź.

I tak proponuje się udzielenie bezzwrotnego finansowego wsparcia z Funduszu Dopłat, na następujące przedsięwzięcia obejmujące lokale mieszkalne i budynki przeznaczone dla osób, które ucierpiały na skutek powodzi:

1) tworzenie lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych, oraz quasi komunalnych tworzonych przez SIM i spółki gminne z udziałem gminy, zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a – w wysokości 100% kosztów przedsięwzięcia, zgodnie z definicją zawartą w art. 14 ustawy o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych (obecnie 80%),

2) remont zamieszkałych lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy (zajmowanych przez lokatorów na podstawie obowiązującej umowy najmu):

a) 70% kosztów przedsięwzięcia (obecnie 50%) w przypadku uzyskania przez gminę premii MZG, o której mowa w art. 11g ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków,

b) 100% kosztów przedsięwzięcia w przypadku braku współfinansowania premią MZG,

3) remont lub przebudowa istniejącego zasobu mieszkaniowego, będącego własnością spółki gminnej albo społecznej inicjatywy mieszkaniowej, utworzonego z udziałem środków Funduszu Dopłat lub w ramach rządowego programu preferencyjnych kredytów dla inwestorów społecznego budownictwa czynszowego, na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 października 1995 r. o społecznych formach rozwoju mieszkalnictwa lub ze środków zlikwidowanego Krajowego Funduszu Mieszkaniowego, zgodnie z art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego (w brzmieniu z dnia 30 maja 2009 r., Dz. U. z 2004 r. poz. 2157) - w wysokości 70% kosztów przedsięwzięcia.

Powyższe zmiany zawarte są w projektowanym art. 28 ust. 1 i 2. Finansowe wsparcie będzie udzielane jeśli szkody lokalu oszacowano na poziomie uszkodzeń wynoszącym co najmniej 5%.

Ponieważ już w chwili obecnej w Banku Gospodarstwa Krajowego, który jest operatorem rządowego programu wsparcia budownictwa socjalnego i komunalnego, ze względu na pełne wykorzystanie środków przeznaczonych w ustawie budżetowej 2024 r. na realizację programu, oczekują już wnioski z terenów dotkniętych powodzią z września 2024 r., na kwotę około 323 mln zł (wg stanu na dzień 18 września 2024 r.), proponuje się aby, w przypadku gdy przedsięwzięcia których dotyczą te wnioski wpisują się w określony w ust. 1 i 2 rodzaj przedsięwzięcia i zostaną przeznaczone lub są zajmowane przez osoby dotknięte skutkami

powodzi, gmina mogła uzupełnić złożony wcześniej wniosek o oświadczenie w tym zakresie. Wówczas datę złożenia tego oświadczenia traktuje się jako nową datę złożenia wniosku, co pozwoli tym wnioskom na skorzystanie ze środków rezerwy celowej utworzonej na walkę ze skutkami powodzi (projektowany art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi).

Biorąc pod uwagę opisane powyżej, proponowane znaczne podwyższenie finansowego wsparcia w przypadku przedsięwzięć mieszkaniowych związanych ze skutkami powodzi, proponuje się ustalenie kwoty bazowej finansowego wsparcia udzielanego na remont i odbudowę zamieszkanym zasobów komunalnych i zasobów społecznych czynszowych. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, określi ją w drodze rozporządzenia, biorąc pod uwagę średni koszt przedsięwzięć remontowych realizowanych w okresie 6 miesięcy przed wydaniem rozporządzenia w ramach rządowego programu wsparcia budownictwa socjalnego i komunalnego, z uwzględnieniem obszaru objętego powodzią (projektowany art. 28 ust. 4 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi). Zgodnie z kolejnym ust. 5, kwota bazowa będzie podstawą do ustalenia maksymalnej kwoty wsparcia, którą będzie mogła uzyskać dana gmina, spółka gminna albo związek międzygminny na remont wszystkich zniszczonych powodzią zasobów mieszkaniowych gminy i społecznych czynszowych. Każdy wniosek złożony przez wnioskodawcę na przedsięwzięcie mające na celu usuwanie skutków powodzi będzie pomniejszał pulę środków, które gmina maksymalnie będzie mogła uzyskać ze środków udostępnionych na usuwanie skutków powodzi.

Zgodnie z art. 28 ust. 6, do wniosku o finansowe wsparcie beneficjent wsparcia będzie dołączał oświadczenie o przeznaczeniu tworzonych lokali mieszkalnych lub budynków dla osób, które ucierpiały w wyniku powodzi, bądź oświadczenie beneficjenta lub inwestora o uszkodzeniu na skutek powodzi istniejącego zasobu mieszkaniowego, jak również informację o łącznej liczbie i łącznej powierzchni użytkowej znajdujących się na terenie danej gminy i uszkodzonych na skutek powodzi lokali mieszkalnych stanowiących mieszkaniowy zasób gminy lub zasób społeczny czynszowy. W celu wykluczenia możliwości podwójnego finansowania remontów zaproponowano (art. 28 ust. 7) aby w informacji o łącznej liczbie i łącznej powierzchni uszkodzonych lokali nie można było uwzględniać lokali mieszkalnych, których właściciel wyraził pisemną zgodę na przeprowadzenie przez najemcę remontu sfinansowanego z innego rodzaju wsparcia ze środków publicznych.

Mając na uwadze, że proponuje się podwyższenie finansowego wsparcia udzielanego ze środków Funduszu Dopłat, w przypadku przedsięwzięć mieszkaniowych wspierających osoby poszkodowane na skutek powodzi, zgodnie z ust. 8 w art. 28 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi, utrzymany zostanie przepis wyłączający stosowanie art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych. Przepis ten umożliwia podniesienie wsparcia o dodatkowe 5 punktów procentowych, w przypadku gdy przedsięwzięcie wpisuje się w cele rewitalizacyjne lub w Program "Za Życiem". Niniejszy projekt w ust. 8 i 9 rozszerza zakres przepisów ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych, których nie będzie się stosować do przedsięwzięć mieszkaniowych wspierających osoby poszkodowane na skutek powodzi o:

- art. 8a ust. 1, w którym określono termin na kwalifikację wniosków przez Bank Gospodarstwa Krajowego, oraz

- art. 13 ust. 5, który podwyższa wsparcie na remont zamieszkanego zasobu komunalnego o 10% w przypadku budynków zabytkowych wyłączenie dotyczy przedsięwzięć, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a),

- art. 6aa, który określa maksymalną wartość wskaźnika rocznego zapotrzebowania na nieodnawialną energię pierwotną EP w budynku powstałym w ramach przedsięwzięcia na poziomie 52 kWh/(m²·rok), wyłączenie dotyczy przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1 w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 oraz art. 5 ust. 1 pkt 1,

- art. 13 ust. 8-11, który umożliwia aktualizację kwoty udzielonego finansowego wsparcia, o wartość nawet 20% kosztów przedsięwzięcia, na podstawie których ustalono kwotę wsparcia, w przypadku gdy w trakcie realizacji przedsięwzięcia wzrosły koszty jego realizacji.

Kolejny projektowany ust. 10, ma za zadanie kontrolę kosztów finansowanych przedsięwzięć polegających na tworzeniu przez gminę zasobu lokali mieszkalnych poprzez zakup gotowych lokali mieszkalnych bądź zakup lokali mieszkalnych i ich remont. Proponuje się, aby w takim przypadku kosztami kwalifikowanymi była cena ich sprzedaży, pomniejszona o wartość gruntu, nie większa jednak niż wartość rynkowa ustalona przez rzeczoznawcę majątkowego pomniejszona o wartość rynkową gruntu.

Mając na uwadze szczególnie charakter wsparcia, ściśle związany ze stanem kłęski żywiłowej, proponuje się aby wnioski o finansowe wsparcie z Funduszu Dopłat, dotyczące przedsięwzięć adresujących problemy wynikłe z powodzi, były rozpatrywane poza kolejnością, o której mowa w art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych

przedsięwzięć mieszkaniowych, uzyskując w ten sposób priorytet w ramach rządowego programu – art. 28 ust. 11.

Zadania określone w art. 28 będą finansowane do wysokości rezerwy celowej utworzonej na usuwanie skutków powodzi - poza limitem środków przeznaczonych na udzielanie finansowego wsparcia w podstawowym wymiarze, na podstawie ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych - art. 28 ust. 12.

Wnioski powodziowe o finansowe wsparcie udzielane zgodnie z zasadami określonymi w ust. 1 i 2, Bank Gospodarstwa Krajowego będzie mógł kwalifikować do udzielenia finansowego wsparcia w terminie do dnia 31 grudnia danego roku, czyli poza standardowym maksymalnym terminem 30 września.

Dodawany art. 28a ustawy z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi oraz zmiany wprowadzane w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków wprowadzają szczególne rozwiązania dla budynków dotkniętych skutkami katastrof naturalnych. Zmiany w obu ustawach są ze sobą połączone, a punktem wyjścia jest druga z nich wprowadzająca instrument o charakterze stałym i odnoszącym się nie tylko do niwelacji skutków powodzi z września 2024 r., ale również do powodzi, które mogą wystąpić w przyszłości.

Z uwagi na odwołanie się do definicji dochodu z ustawy o świadczeniach rodzinnych w innych ustawach określających wsparcie uzależnione od dochodu, takie jak, np. świadczenia z funduszu alimentacyjnego, dodatki mieszkaniowe, stypendia studenckie, bon energetyczny proponuje się zmianę przepisu w taki sposób, aby oprócz samych świadczeń rodzinnych ww. przepisem objęte byłyby pozostałe świadczenia uzależnione od definicji dochodu zawartego w ustawie o świadczeniach rodzinnych. Dzięki proponowanemu rozwiązaniu wyeliminowany zostanie potencjalny zarzut o nierównym traktowaniu tej samej osoby/rodziny, które przy ubieganiu się o zasiłek rodzinny skorzystałoby z niewliczania dochodu z zalanej powierzchni gospodarstwa a przy ubieganiu się np. o świadczenia z funduszu alimentacyjnego, bazującego na tej samej definicji dochodu z ustawy o świadczeniach rodzinnych, zalana powierzchnia wpływałaby na dochód i tym samym na prawo do świadczeń z funduszu alimentacyjnego (zmiana art. 33 ust. 3)

W dodawanym art. 33a ustawy z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi wprowadzana jest ochrona osób oszczędzających na Koncie Mieszkaniowym polegająca na dopuszczeniu wyjątku od warunku określonego w

art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o pomocy państwa w oszczędzaniu na cele mieszkaniowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 1114 oraz z 2024 r. poz. 1081). Proponuje się zmniejszenie liczby comiesięcznych wpłat na to konto (będących warunkiem jego prowadzenia) do jednej w ciągu 6 kolejnych miesięcy następujących po dniu wydania przepisów wykonawczych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1. Ustawodawca wziął tu pod uwagę szczególną sytuację osób, które doznały szkód majątkowych, a tym samym nie są w stanie systematycznie oszczędzać w ramach prowadzonego Konta Mieszkaniowego, co zgodnie z warunkami określonymi w ustawie z dnia 26 maja 2023 r. o pomocy państwa w oszczędzaniu na cele mieszkaniowe, spowodowałoby brak możliwości dalszego oszczędzania w ramach Konta.

W celu usprawnienia przekazywania środków na pomoc związaną z powodzią proponuje się zmiany dotyczące uruchamiania rezerw celowych. Proponowane przepisy mają na celu 2-miesięczne wydłużenie terminu uruchamiania rezerw celowych na rzecz wojewodów w zakresie dotacji celowych przekazywanych jednostkom samorządu terytorialnego na realizację ustawowych zadań wskazanych w podstawie utworzenia rezerwy i związanych ze wsparciem działań w zakresie usuwania skutków powodzi. Powyższe umożliwi, w przypadku posiadania przez dysponenta wolnych środków rezerwy, dalsze jej przeznaczenie na wsparcie działań w zakresie usuwania skutków powodzi. Ponadto zapis ten daje podstawę do wydłużenia dla wojewodów terminu korekty uruchamianych środków i ich zmniejszenia, co pozwoli na ich ponowne uruchomienie na wskazane działania (art. 35a i art. 35g).

W sytuacji klęski żywiołowej, wskazane jest posiadanie instrumentów wsparcia samorządów realizujących zadania publiczne. W przypadku pieczy zastępczej możliwości takie tworzą przepisy art. 187 ust. 1 pkt 2) ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, które przewidują możliwość finansowego wsparcia gminnych i powiatowych programów w zakresie wspierania rodziny i rozwoju pieczy zastępczej oraz art. 187a tej samej ustawy, dający możliwość przyjmowania przez Radę Ministrów rządowych programów wsparcia rodzin z dziećmi. Oba przepisy, ze względu na czasochłonność przygotowania i wdrożenia programów, są nieadekwatne do sytuacji powodziowej. Przepis umożliwiający przekazanie dotacji bezpośrednio samorządom z terenów objętych powodzią umożliwi szybkie przekazanie środków dla rodzin i placówek, które realizują ważne z punktu widzenia Państwa zadanie jakim jest zapewnienie opieki dzieciom pozbawionym opieki rodziców biologicznych (dodanie art. 35b).

Proponuje się wprowadzenie szczególnych rozwiązań w celu przeciwdziałania skutkom powodzi w zakresie zadań realizowanych na zlecenie PFRON przez organizacje pozarządowe na rzecz osób z niepełnosprawnościami. Wsparcie sektora pozarządowego jest konieczne ze względu na fakt, że ewentualne zawieszenie ich działalności negatywnie wpłynie na zdolność wspólnot do samodzielnego rozwiązywania problemów i spowoduje trudne do oceny straty społeczne. Proponowane zmiany umożliwią dokończenie realizacji projektów w ramach zadań zleczanych, w przypadku braku możliwości osiągnięcia wszystkich rezultatów czy określonych w umowie wskaźników projektowych. Tym samym zabezpieczą możliwość udzielania wsparcia przez organizacje pozarządowe osobom z niepełnosprawnościami, które ucierpiały w wyniku powodzi (dodanie art. 35c).

Propozycja zawarta w projektowanym art. 35d jest spowodowana koniecznością zapewnienia możliwości prawnych w zakresie realizacji zadań publicznych organizacjom pozarządowym i innym podmiotom prowadzącym działalność pożytku publicznego, których realizacja została zagrożona ze względu na występujące w kraju okoliczności, tj. powódź i związane z nią następstwa. Mając na uwadze występującą powódź na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej, a także dramatyczną sytuację mieszkańców i podmiotów III sektora terenów objętych powodzią, i jednocześnie w związku z realizacją zadań publicznych, o których mowa w art. 13 i art. 19a ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2023 r. poz. 571 oraz z 2024 r. poz. 834) – wyłonionych w trybie konkursowym lub pozakonkursowym w 2024 r. – których termin zgodnie z procedurą konkursową i umowami przewidywał zakończenie realizacji zadań do dnia 30 września 2004 r., konieczne jest pilne wprowadzenie przesłanek umożliwiających przedłużanie terminów realizacji takich zadań przez właściwe organy administracji publicznej zlecające realizację tych zadań organizacjom pozarządowym, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie oraz podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 3 tej ustawy. Brak projektowanego rozwiązania uniemożliwi organizacjom pozarządowym oraz innym uprawnionym podmiotom realizację ww. zadań w całości lub w części, co skutkować może zwrotem dotacji, pomimo wcześniejszego poniesienia przez nich kosztów.

Proponuje się przedłużenie terminu na złożenie sprawozdania z wykonania zadania realizowanego na podstawie art. 47 ustawy o rehabilitacji, dokonywania zmian warunków umowy oraz rozliczenia udzielonej dotacji (dodanie art. 35e).

Proponuje się również szereg dodatkowych zmian dotyczących wsparcia osób z niepełnosprawnościami (dodawany art. 35f). Pozwoli to na objęcie wsparciem podmiotów

będących beneficjentami programów realizowanych przez Radę Nadzorczą PFRON. Wsparcie jest konieczne ze względu na fakt, że ewentualne zakłócenie ich działalności negatywnie wpłynie na zdolność do rozwiązywania problemów osób z niepełnosprawnościami i spowoduje trudne do oceny straty społeczne. Proponowane zmiany umożliwią dokończenie realizacji projektów, w przypadku braku możliwości osiągnięcia wszystkich rezultatów czy określonych w umowie wskaźników. Zaproponowane zmiany umożliwią realizację i rozliczenie umów zawartych z podmiotami w ramach programów rady nadzorczej, których realizacja została opóźniona lub niemożliwa do wykonania ze względu na stan klęski żywiołowej wywołanej powodzią.

Proponowane przepisy art. 36a dadzą ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego podstawę do wydawania rozporządzeń stanowiących programy pomocowe, w ramach których do przedsiębiorców będzie kierowane wsparcie ze środków, o których mowa w art. 3b ustawy z dnia 16 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju. Pozostają one w dyspozycji ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego (środki zwrotne pochodzące z programów krajowych) oraz zarządów województw (środki zwrotne pochodzące z programów regionalnych). Na mocy ust. 3 będzie możliwe natomiast udzielenie pomocy ad hoc (nieobjętej programem pomocowym, o którym mowa w ust. 2). Proponowane przepisy umożliwią kierowanie wsparcia do przedsiębiorców poszkodowanych wskutek powodzi, finansowanego ze środków, o których mowa w art. 3b ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju.

Przepis art. 36b ma za zadanie umożliwić szybsze finansowanie działań przyczyniających się do usuwania skutków klęsk żywiołowych, pod warunkiem, że ich wystąpienie wiąże się z wprowadzeniem stanu klęski żywiołowej. Dzięki zmianie będzie możliwe wybranie projektów dotyczących wspomnianych działań w sposób niekonkurencyjny, niezależnie od tego, czy spełniałyby one standardowe warunki wskazane w art. 44 ust 2 ustawy z dnia 28 kwietnia 2022 r. o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021-2027 (Dz. U. poz. 1079). Pozwoli to na sprawniejsze działanie instytucji odpowiedzialnych za rozdysponowywanie tych środków w ramach programów. Jednocześnie przepis umożliwi zastosowanie tego rozwiązania niezależnie od czasu obowiązywania stanu klęski żywiołowej.

W zmianach do art. 39 proponuje się wprowadzenie zmian wynikających ze zgromadzonych dotychczasowych doświadczeń wynikających z jego stosowania. Celem projektowanych zmian jest stworzenie prawnych możliwości, które będą pozwalały na szybszą

i prostszą odbudowę, remont lub rozbiórkę urządzeń wodnych, uszkodzonych lub zniszczonych na skutek powodzi. Pierwsza z proponowanych zmian dotyczy umożliwienia realizacji odbudowy urządzeń wodnych, uszkodzonych lub zniszczonych w czasie powodzi, z wykorzystaniem trybu uzyskania zgłoszenia wodnoprawnego w przypadku zastosowania przy odbudowie rozwiązań bardziej korzystnych dla środowiska bądź podnoszących poziom bezpieczeństwa ochrony przeciwpowodziowej. Przedmiotowe rozwiązanie pozwoli z jednej strony na kontrolę w niezbędnym zakresie realizacji takiej odbudowy przez organ administracji wodnej, z drugiej strony zapewni uproszczenie trybu w porównaniu z trybem uzyskania pozwolenia wodnoprawnego. Druga z proponowanych zmian dotyczy wprowadzenia rozwiązań szczególnych w stosunku do procedury wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, która jest uregulowana w przepisach ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Proponowane zmiany obejmują wprowadzenie 60-dniowego terminu od dnia złożenia wniosku do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W obecnym stanie prawnym termin ten był ustalany na podstawie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, które umożliwiały organowi wydłużenie terminu do wydania decyzji. Zgodnie z proponowanymi rozwiązaniami termin rozpatrzenia przez organ wyższego stopnia odwołania od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach będzie wynosił 60 dni od dnia otrzymania odwołania. Skróceniu ulegnie także termin na wniesienie odwołania od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Według projektowanej propozycji termin ma wynosić 7 dni od dnia doręczenia decyzji stronie albo w terminie 14 dni od dnia, w którym zawiadomienie o jej wydaniu w drodze obwieszczenia uważa się za dokonane.

Projektowany art. 39a ust. 1 ma na celu skrócenie terminu na uruchomienie przenośnych wolno stojących masztów antenowych, a tym samym zapewnienie telekomunikacji mobilnej niezwłocznie. W ust. 2 zaproponowano w tym celu również niezwłoczne i nieodpłatne udostępnienie przez samorządy nieruchomości, które mogą być wykorzystane na umieszczenie tych przenośnych wolno stojących masztów antenowych.

Projektowany art. 39b ma na celu zobowiązanie operatorów ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych do współpracy celem umożliwienia korzystania z usług telekomunikacyjnych przez użytkowników. Usługa roamingu daje możliwość skorzystania z usług przez użytkowników w sieci innego operatora zarządzającego siecią. Jest to szczególnie istotne w sytuacjach w jakich, sieć właściwa dla danego użytkownika jest niedostępna, a na

danym obszarze jest działająca sieć innego operatora. Obowiązek określony tym przepisem został ograniczony czasowo oraz terytorialnie do czasu i obszaru związanego z klęską żywiołową.

Projektowany przepis art. 39c pkt 1 uzupełnia – przewidziane odpowiednio w Kodeksie postępowania cywilnego oraz w Prawie o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – przesłanki zawieszenia postępowania z urzędu. W zakresie postępowania cywilnego przepis ten będzie obejmował wszystkie postępowania uregulowane w Kodeksie postępowania cywilnego, a zatem zarówno postępowanie procesowe, jak i nieprocesowe oraz postępowanie egzekucyjne. Brzmienie tego przepisu nawiązuje do brzmienia art. 177 § 1 k.p.c. oraz art. 125 § 1 p.p.s.a. – określających przesłanki fakultatywnego zawieszenia postępowania z urzędu – i uzupełnia te przesłanki.

Jak się wskazuje w literaturze, *zawieszenie postępowania* [na podstawie art. 177 § 1 k.p.c. oraz art. 125 § 1 p.p.s.a.] *następuje z urzędu, ale ma w zasadzie fakultatywny charakter. Zawieszenie powinno więc być uzasadnione względami celowości*¹. Również w odniesieniu do przesłanek zawieszenia uregulowanych w art. art. 125 § 1 p.p.s.a. wskazuje się, że *fakultatywne zawieszenie postępowania na podstawie komentowanego przepisu zależy od uznania sądu, który powinien rozważyć, czy w danym wypadku jest celowe wstrzymywanie biegu sprawy z uwagi na opisane okoliczności i czy nie naruszy ono praw gwarantowanych w ustawie zasadniczej*². Analogicznie powinien być wykładany przedmiotowy przepis, zatem do jego zastosowania dojdzie jedynie w sytuacjach, w których niemożność uczestnictwa w postępowaniu osoby dotkniętej skutkami powodzi pociąga za sobą realne ryzyko braku lub ograniczenia możliwości obrony jej praw lub z innej ważnej przyczyny.

Z kolei projektowany przepis art. 39c pkt 2 wprowadza odrębną przesłankę zawieszenia (na wniosek dłużnika) natychmiastowej wykonalności tytułu wykonawczego ewentualnie wstrzymania jego wykonania takiego tytułu. Wprowadzenie tej regulacji umożliwi z kolei dłużnikowi złożenie do organu egzekucyjnego, na podstawie art. 820 § 2 k.p.c., wniosku o zawieszenie egzekucji. Wymaga przy tym podkreślenia, że projektowana regulacja dotyczy dłużników dotkniętych skutkami powodzi, a zarazem jedynie takich przypadków, w których niezawieszenie natychmiastowej wykonalności tytułu wykonawczego albo niewstrzymanie

¹ Jakubecki, A., w: Wiśniewski, T. (red) i in., *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom I. Artykuły 1–366*, System informacji prawnej LEX

² Niezgódka-Medek, M., w: Dauter, B., Kabat, A., Niezgódka-Medek, M., *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz*, wyd. IX, System informacji prawnej LEX

jego wykonania stałoby w sprzeczności z zasadami współżycia społecznego.

Rozwiązanie zawarte w art. 39e ma na celu zapewnienie nieodpłatnej pomocy prawnej oraz nieodpłatnego poradnictwa obywatelskiego poszkodowanym. Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnym poradnictwie obywatelskim oraz edukacji prawnej pomoc może być udzielana, a poradnictwo – świadczone osobom uprawnionym w rozumieniu tej ustawy (są to osoby, które nie są w stanie ponieść kosztów odpłatnej pomocy prawnej, w tym osoby fizyczne prowadzące jednoosobową działalność gospodarczą niezatrudniające innych osób w ciągu ostatniego roku). Z uwagi na szczególną sytuację związaną z powodzią zasadne jest rozszerzenie zakresu podmiotowego ustawy na osoby poszkodowane, niezależnie od spełniania przez nie przesłanek wymaganych ustawą.

Proponowane nowe regulacje art. 40a–40e dotyczą sposobu zabezpieczenia i finansowania świadczeń opieki zdrowotnej, w tym transportu sanitarnego, wykonywanych w związku z przeciwdziałaniem skutkom powodzi. W sytuacji wystąpienia klęski żywiołowej jaką jest powódź świadczenia opieki zdrowotnej często nie mogą być zabezpieczone lub nie są zabezpieczone w wymaganym sytuacją zakresie przez podmioty wykonujące działalność leczniczą, z którymi Narodowy Fundusz Zdrowia zawarł umowę. Proponuje się aby świadczenia opieki zdrowotnej, wykonywane w związku z przeciwdziałaniem skutkom powodzi, udzielone przez podmioty wpisane do tego wykazu, były finansowane przez Narodowy Fundusz Zdrowia ze środków pochodzących z rezerwy celowej przeznaczonej na przeciwdziałanie klęskom żywiołowym i usuwanie ich skutków oraz budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia, na podstawie sprawozdań i rachunków składanych do właściwego miejscowo dyrektora oddziału wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia. Również w związku z trudnościami związanymi z powodzią, w związku z ewentualnym zalaniem pomieszczeń podmiotów leczniczych i trudnością w dostępie personelu proponuje się ograniczone miejscowo i czasowo dokonanie zmiany miejsca i warunków wykonywania świadczeń, w tym dotyczących personelu medycznego realizującego tę umowę, po uzyskaniu zgody Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia, z wyłączeniem wymogów dotyczących realizacji tej umowy wynikających z przepisów odrębnych. Ponadto proponuje się, aby w przypadku wystąpienia ograniczenia dostępu do świadczeń, na terenach wymienionych w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 1 ust. 2, po uzyskaniu zgody Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia, w rodzaju lub zakresie świadczeń opieki zdrowotnej i przez okres wskazane w tej zgodzie, podmiot wykonujący działalność leczniczą, który nie

posiada umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych albo posiada umowę i udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej w innym rodzaju lub zakresie ma prawo do wynagrodzenia za udzielone świadczenia opieki zdrowotnej. Wynagrodzenie wypłacane byłoby pod warunkiem uzyskania zgody Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia. Wynagrodzenie to obejmowałoby zwrot kosztów w wysokości odpowiadającej kwocie finansowania danego świadczenia gwarantowanego stosowanej w rozliczeniach między Narodowym Funduszem Zdrowia a świadczeniodawcami z tytułu umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej. Świadczenia opieki zdrowotnej udzielane zgodnie z wyżej omówionymi regulacjami byłyby finansowane przez Narodowy Fundusz Zdrowia ze środków, o których mowa w art. 3 ust. 1 zmienianej ustawy. Proponowany mechanizm ma na celu zabezpieczenie możliwości finansowania świadczeń opieki zdrowotnej, do których w przeciwnym wypadku dostępność byłaby ograniczona. Dodatkowo, w związku z ogłoszonym stanem klęski żywiołowej wywołanym powodzią na obszarze części województwa dolnośląskiego, opolskiego oraz śląskiego, którego skutki rozciągają się na obszar ochrony zdrowia – istnieje konieczność wprowadzenia rozwiązań w zakresie kontynuowania realizacji świadczeń przez pacjentów bądź alternatywnie realizacji nowego skierowania na leczenie uzdrowiskowe. Pacjenci nie mogli zrealizować świadczeń z zakresu leczenia uzdrowiskowego, tym samym świadczeniodawcy nie otrzymają zapłaty za ich udzielenie. Proponuje się aby świadczeniobiorca, który w okresie wskazanym w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 1 ust. 2, nie rozpoczął leczenia uzdrowiskowego albo rehabilitacji uzdrowiskowej w miejscowości uzdrowiskowej położonej na terenach wymienionych w tym rozporządzeniu z powodów zawieszenia działalności leczniczej przez tego świadczeniodawcę, mógł zrealizować powyższe świadczenie również u innego świadczeniodawcy na podstawie tego skierowania, z uwzględnieniem miejsca na liście świadczeniobiorców, o której mowa w tych przepisach.

Natomiast wprowadzenie zaproponowanych w art. 40k przepisów umożliwi Narodowemu Funduszowi Zdrowia finansowanie dodatkowych zespołów ratownictwa medycznego bez konieczności zmiany wojewódzkich planów działania systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne. Ponadto art. 40p ust. 3 umożliwi pokrycie strat związanych z powodzią, poniesionych przez dysponenta jednostki systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne, z budżetu państwa z części, której dysponentem jest wojewoda.

Zakłada się także uregulowanie wprowadzenia tzw. tymczasowego miejsca udzielania świadczeń opieki zdrowotnej (dodawany art. 40m). Wprowadzenie tej regulacji umożliwiłoby prowadzenie, odpowiednie udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (umocowanie personelu

realizującego niniejsze świadczenia) oraz finansowanie utworzonego szpitala polowego/tymczasowego.

Ponadto w celu zapewnienia dostępu do świadczeń na terenach objętych stanem klęski żywiołowej oraz poza tym terenem oraz umożliwienia elastycznego podejmowania decyzji przez Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia dotyczących zabezpieczenia dostępu do świadczeń opieki zdrowotnej - proponuje się dodanie przepisu umożliwiającego zawieranie ze świadczeniodawcami umów poza trybem konkursowym oraz rokowań (art. 40f). Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia po zasięgnięciu opinii wojewody będzie mógł zawierać umowy w przypadku ograniczenia dostępu do świadczeń na obszarze objętym tym stanem lub w przypadku wystąpienia zwiększonych potrzeb zdrowotnych na tym obszarze, których nie można było przewidzieć.

W celu uproszczenia zasad dostępu do świadczeń psychologicznych dla osób dorosłych, poszkodowanych w wyniku powodzi, proponuje się dodanie przepisu (art. 40g) zgodnie z którym takie skierowanie nie będzie wymagane.

Z uwagi na konieczność udzielenia pomocy osobom, które ucierpiały z powodu powodzi należy umożliwić jednostkom ratowniczym Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, tj. jednostkom budżetowym i jednostkom wojskowym, dla których podmiotem tworzącym jest Minister Obrony Narodowej wykonywanie działalności leczniczej w zakresie czynności ratunkowych, leczenia, ewakuacji medycznej i transportu sanitarnego z wykorzystaniem pojazdów sanitarnych, statków powietrznych, etatowego i tabelarycznego sprzętu i wyposażenia medycznego, medycznych środków materiałowych oraz leków będących na ich wyposażeniu również na rzecz ludności cywilnej (art. 40h).

W związku z wystąpieniem stanu klęski żywiołowej na dotkniętych nią terenach może dojść do uszkodzenia albo zniszczenia budynków, pomieszczeń oraz urządzeń podmiotów wykonujących działalność leczniczą. W związku z powyższym istnieje uzasadnienie aby w tej sytuacji podmioty te były zwolnione z obowiązku spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 22 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej – regulacja art. 40i.

Ustawa z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi uniemożliwia przyznanie pomocy polegającej np. na udzieleniu dotacji celowej na zakup sprzętu lub aparatury medycznej (w celu odtworzenia zalanego sprzętu lub aparatury) oraz na inne inwestycje np.: remonty zniszczonych przez powódź budynków dla

podmiotów leczniczych prowadzących szpitale w wysokości 100% finansowania zakupu lub inwestycji. Wprawdzie obowiązują przepisy art. 114–117 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, ale one uzależniają przyznanie dotacji celowej od tego w jakim zakresie realizacja zadań, o których mowa w art. 114 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy, służy udzielaniu świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Warunek ten w sytuacji powodzi nie powinien mieć zastosowania, gdyż chodzi o odtworzenie zniszczonych środków trwałych. Z uwagi na powyższe proponuje się wprowadzić przepis umożliwiający podmiotowi wykonującemu działalność leczniczą (o którym mowa w art. 114 ust. 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej) położonym na terenie dotkniętym skutkami powodzi, otrzymywania środków publicznych na zadania, o których mowa w art. 114 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy – niezależnie od zakresu w jakim realizacja tych zadań służy udzielaniu świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Ponadto zakłada się zniesienie wymogu posiadania opinii o celowości inwestycji - co wynika z zaistnienia nagłej potrzeby usunięcia skutków powodzi, której zasadności realizacji nie uwzględniono w planach transformacji i mapie potrzeb zdrowotnych, co uniemożliwia ocenę celowości realizacji takiej inwestycji w Instrumencie Oceny Wniosków Inwestycyjnych w Sektorze Zdrowia, w oparciu o te dokumenty. Zwolnienie inwestycji z obowiązku uzyskania opinii o celowości inwestycji pozostaje bez wpływu na sektor finansów publicznych, konieczność ich realizacji wynika z wystąpienia stanu nadzwyczajnego, którego wpływ nie został uwzględniony w prognozowanych przychodach na kolejne lata (art. 40j).

Z kolei propozycja art. 40n dotyczy umożliwienia zaopatrywania jednego podmiotu leczniczego przez inny podmiot leczniczy w produkty lecznicze, w sytuacji, jeżeli pierwszy posiada aptekę szpitalną albo dział farmacji szpitalnej zaś drugi aptekę szpitalną ma na celu zapobieżenie skutkom powodzi (w okresie obowiązywania stanu klęski żywiołowej na obszarach, które powódź ta dotknęła) przejawiającym się w tym, że podmiot leczniczy (np. szpital) nie może skutecznie świadczyć opieki zdrowotnej swoim pacjentom, ponieważ produkty lecznicze z jego własnej apteki szpitalnej albo działu farmacji szpitalnej zostały zniszczone (zalane, skażone, zabrane przez fale powodziową, etc.). W efekcie tego podmiot ów nie może prowadzić leczenia nie mając możliwości prowadzenia farmakoterapii. Do wyobrażenia są sytuacje, w których pomimo powodzi, pacjenci muszą pozostać w

dotychczasowych placówkach medycznych, nawet wobec ich częściowego zalania. Chodzi więc o nieliczne, ale możliwe sytuacje, w których leczenie pacjentów nie może zostać wstrzymane (choćby czasowo), albo gdy pacjenci nie mogą być przeniesieni do innej placówki, ze względu na powagę ich stanu zdrowia. Dla zabezpieczenia możliwości kontynuowania farmakoterapii takich osób, proponuje się reakcyjne i skądinąd prowizoryczne rozwiązanie, polegające na formalnym umożliwieniu zaopatrzenia jednej placówki przez inną, posiadającą aptekę szpitalną, w sposób ekstraordynaryjny, tj. bez konieczności zawarcia w tym zakresie umowy (ze względu na czasochłonność procedur) na zaopatrzenie, o której mowa w art. 106 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, oraz wyjątkowo także wtedy, gdy skutkiem byłoby dodatkowe obciążeniem placówki zaopatrującej mogące mieć wpływ na jej podstawowe funkcjonowanie. Ze względu na szczególnie charakter rozwiązania i tymczasowość możliwości jego zaimplementowania, jak również przez wgląd na chronione tym rozwiązaniem najwyższe pryncypium w postaci życia i zdrowia ludzi, wydaje się ono możliwe do zaakceptowania.

Natomiast w dodawanym art. 40o przewiduje się wprowadzenie rozwiązania umożliwiającego dysponentowi lotniczych zespołów ratownictwa medycznego będącemu jednostką nadzorowaną przez ministra właściwego do spraw zdrowia (Lotnicze Pogotowie Ratunkowe), zwrot kosztów uczestnictwa w działaniach związanych z powodzią. Ponadto, projektowane przepisy wprowadzają możliwość otrzymania przez wyżej wskazanego dysponenta z budżetu państwa środków finansowych na pokrycie strat wynikających z utraty lub uszkodzenia sprzętu, jeżeli utrata lub uszkodzenie nastąpiły na skutek działania związanego z powodzią. Zważywszy na fakt, iż klęski żywiołowe w postaci powodzi coraz częściej występują na terytorium Rzeczypospolitej Polski, istotne jest wprowadzenie takich rozwiązań systemowych, które umożliwią skuteczną i szybką pomoc w działaniach związanych z powodzią. Działania podejmowane przez Lotnicze Pogotowie Ratunkowe polegające m.in. na ewakuacji śmigłowcami osób z terenów dotkniętych powodzią (za pomocą wykorzystania technik linowych) czy wsparciu ewakuacji szpitali i innych zakładów leczniczych, istotnie przyczyniają się do zminimalizowania szkód wyrządzonych przez powódź. Aby takie działania mogły być podejmowane przez Lotnicze Pogotowie Ratunkowe jest konieczne wprowadzenie projektowanych zmian ustawowych.

Proponowane zmiany wprowadzają szczególne rozwiązania mające na celu udzielenie podmiotom wykonującym działalność leczniczą, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, poszkodowanym w wyniku powodzi,

wsparcia w odtworzeniu infrastruktury teleinformatycznej służącej zapewnieniu ciągłości udzielania świadczeń zdrowotnych. Systemy teleinformatyczne podmiotów leczniczych stanowią nieodłączny element systemu ochrony zdrowia. Aktualnie podstawową formą prowadzenia dokumentacji medycznej jest postać elektroniczna, w postaci elektronicznej wystawiane są recepty oraz realizowane liczne obowiązki o charakterze sprawozdawczym czy rozliczeniowym. Dodatkowo rozwiązania teleinformatyczne zapewniają efektywność pracy podmiotów leczniczych, której charakterystyczną cechą jest przepływ informacji z różnych źródeł. Dodawany art. 40r zakłada możliwość wydania przez ministra właściwego do spraw zdrowia poleceń służących odtworzeniu infrastruktury teleinformatycznej zapewniającej ciągłość udzielania świadczeń zdrowotnych w podmiotach wykonujących działalność leczniczą na obszarach dotkniętych powodzią. Proponuje się, aby możliwość wydania poleceń obejmowała Narodowy Fundusz Zdrowia, organy administracji rządowej działające w województwie, państwowe osoby prawne, organy samorządu terytorialnego, samorządowe osoby prawne oraz samorządowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej. Co istotne, to w gestii ministra właściwego do spraw zdrowia pozostawia się kompetencje do określenia rozwiązań jakie mogą być stosowane w celu osiągnięcia powyższego. Przyjęte rozwiązanie pozwoli na dostosowanie zakresu oraz rodzaju wsparcia do występujących potrzeb, które będą miały charakter zmienny i nie są znane w momencie projektowania regulacji. Wykonywanie zadań objętych poleceniami będzie finansowane z rezerwy celowej, o której mowa w art. 3 ust. 1 zmienianej ustawy w oparciu o umowę zawartą przez ministra właściwego do spraw zdrowia z podmiotem, któremu zostało wydane polecenie. Proponowane rozwiązania legislacyjne są mechanizmami wspierającymi podmioty wykonujące działalność leczniczą, poszkodowane w wyniku powodzi, których uruchomienie jest niezbędne, aby możliwe było zapewnienie ciągłości udzielania przez te podmioty świadczeń zdrowotnych. Należy podkreślić, że zabezpieczenie dostępu do opieki medycznej tj. ochrona ludności każdorazowo powinno stanowić nadrzędny cel działań podejmowanych przez państwo.

II. ZMIANY W USTAWIE O POLICJI, USTAWIE O STRAŻY GRANICZNEJ I USTAWIE O PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ (ART. 2–4)

Proponuje się wprowadzenie wymogu szczepień ochronnych dla funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej biorących udział w usuwaniu skutków powodzi. Powyższe ma na celu zapewnienie ochrony tych funkcjonariuszy i strażaków przed zagrożeniami związanymi z możliwością wystąpienia chorób zakaźnych na terenach objętych powodzią.

III. ZMIANY W USTAWIE Z DNIA 7 WRZEŚNIA 1991 R. O SYSTEMIE OŚWIATY (ART. 5)

Zmiana proponowana w art. 94b ust. 1 ustawy o systemie oświaty umożliwi rozszerzenie zadań w zakresie oświaty i wychowania, które minister właściwy do spraw oświaty i wychowania może zlecić do realizacji Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji w okresie obowiązywania stanu nadzwyczajnego oraz do 6 miesięcy po jego zakończeniu. Dotychczasowe brzmienie tego przepisu zawężało zakres zleczanych zadań tylko do zadań w ramach programów Unii Europejskiej, jednak potencjał i doświadczenie Fundacji powinno być wykorzystywane również do realizacji szerszych zadań wspierających funkcjonowanie systemu oświaty i wychowania. Pozwoliłoby to na szybsze i elastyczniejsze reagowanie na potrzeby w zakresie wsparcia niektórych obszarów działalności jednostek systemu oświaty w sytuacjach nadzwyczajnych.

IV. ZMIANY W USTAWIE O LASACH

Wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2024 r. poz. 530) umożliwi prowadzenie akcji ratowniczych na terenach leśnych.

V. ZMIANY W USTAWIE O SZCZEGÓLNYCH ZASADACH ODBUDOWY, REMONTÓW I ROZBIÓREK OBIEKTÓW BUDOWLANYCH ZNISZCZONYCH LUB USZKODZONYCH W WYNIKU DZIAŁANIA ŻYWIOŁU (art. 7)

Z uwagi na konieczność sprawnego przywrócenia łączności (telekomunikacji) na terenach dotkniętych powodzią niezbędne jest wprowadzenie rozwiązań umożliwiających sprawną i odformalizowaną odbudowę szeroko rozumianej infrastruktury telekomunikacyjnej, która została zniszczona w wyniku działania żywiołu. W odniesieniu do innych obiektów budowlanych sam proces budowlany (odbudowy) jest szybszy i prostszy niż np. dróg czy kolei. Z tego względu proponuje się wyodrębnienie do osobnej kategorii obiektów budowlanych w postaci infrastruktury telekomunikacyjnej w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 604, 834 i 1222) oraz infrastruktury technicznej, o której mowa w art. 2 pkt 6 tej ustawy.

W zakresie obiektów liniowych niezbędne jest uzupełnienie definicji o kanalizacje kablowe, których obecna definicja nie obejmuje.

W zakresie zapewnienia łączności mobilnej na terenach objętych powodzią niezbędne jest zdefiniowanie instalacji, która w swojej treści odnosi się do zakresu wykonywania robót

budowlanych polegających na instalowaniu, o którym mowa w art. 29 ust. 3 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2024 r. poz. 725, 834 i 1222). Projektowany art. 6a wskazuje, że w przypadku odbudowy takiej instalacji, nie jest wymagane zgłoszenie właściwemu organowi administracji architektoniczno-budowlanej. Dodatkowo z uwagi na wymogi przepisów środowiskowych na terenach objętych powodzią może nie być technicznie możliwe przeprowadzenie pomiarów pól elektromagnetycznych w środowisku z tych instalacji w terminach i przypadkach, o których mowa w art. 122a ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, 834, 1089 i 1222). Projektodawca nie rezygnuje z ich przeprowadzenia, tylko odsuwa w czasie ich wykonanie. Zaproponowano, aby zostały one przeprowadzone w terminie 60 dni od dnia rozpoczęcia eksploatacji takiej instalacji, chyba że w tym czasie instalacja ta lub jej część, która powstała w wyniku odbudowy, została zdemontowana. W zakresie obowiązku dokonania zgłoszenia instalacji właściwemu organowi ochrony środowiska również zaproponowano aby odbyło się to w innym niż przewidziano w ustawie – Prawo ochrony środowiska terminie, a mianowicie w terminie 90 dni od dnia rozpoczęcia eksploatacji takiej instalacji, chyba że w tym czasie instalacja ta lub jej część, która powstała w wyniku odbudowy, została zdemontowana.

W art. 7 zaproponowano aby odbudowa zniszczonej w wyniku powodzi infrastruktury telekomunikacyjnej i infrastruktury technicznej, o której mowa w ustawie o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz podbudowy słupowej i przyłączy telekomunikacyjnych odbywała się bez konieczności uzyskania pozwolenia na budowę oraz zgłoszenia właściwemu organowi administracji architektoniczno-budowlanej. Zaproponowano również, poprzez wyłączenie niektórych przepisów Prawa budowlanego, aby w ramach tej odbudowy nie było konieczności uzyskania pozwolenia w przypadku realizacji robót budowlanych wymagających przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, oraz wymagających przeprowadzenia oceny oddziaływania na obszar Natura 2000, a także w przypadku wykonywania tych robót przy obiekcie budowlanym wpisanym do rejestru zabytków oraz na obszarze wpisanym do rejestru zabytków.

Nowododawany art. 7a przesądza, że do odbudowy infrastruktury telekomunikacyjnej i infrastruktury technicznej, o której mowa w ustawie o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz podbudowy słupowej i przyłączy telekomunikacyjnych nie jest wymagana decyzja lokalizacyjna, o której mowa w art. 39 ust. 3 ustawy o drogach publicznych oraz decyzja na zajęcie pasa drogowego, o której mowa w art. 40 ust. 1 tej ustawy. W tym przypadku będą miały zastosowanie przepisy ustawy o drogach publicznych w zakresie

usuwania awarii, przy czym rozpoczęcie robót w pasie drogowym będzie mogło nastąpić bezpośrednio po zawiadomieniu właściwego zarządcy drogi. Należy wskazać, że awaria – a dokładnie „awaria techniczna” została zdefiniowana w ustawie z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1897) i rozumie się przez nią gwałtowne, nieprzewidziane uszkodzenie lub zniszczenie obiektu budowlanego, urządzenia technicznego lub systemu urządzeń technicznych powodujące przerwę w ich używaniu lub utratę ich właściwości.

VI. ZMIANY W USTAWIE O ZARZĄDZANIU KRYZYSOWYM

Przepis art. 7a ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 261) został wprowadzony ustawą z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku konfliktem na terytorium tego państwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 167). Jest to przepis umożliwiający wydawanie w sytuacji kryzysowej przez Prezesa Rady Ministrów, z własnej inicjatywy albo na wniosek Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów lub ministra kierującego działem administracji rządowej, poleceń obowiązujących organy administracji rządowej, państwowe osoby prawne, państwowe jednostki organizacyjne posiadające osobowość prawną, organy jednostek samorządu terytorialnego, samorządowe osoby prawne, samorządowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, a także osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej oraz przedsiębiorców. Polecenia mogą być wydawane przede wszystkim w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania, ochrony, wzmocnienia lub odbudowy infrastruktury krytycznej, przejęcia kontroli nad sytuacją kryzysową oraz usunięcia skutków sytuacji kryzysowej.

Dotychczasowa praktyka stosowania art. 7a pozwoliła dostrzec brak kompleksowej regulacji w zakresie w szczególności trybu i przedmiotu regulowanego mechanizmu działania i wiążące się z tym problemy interpretacyjne. Wyciągnięto również stosowne wnioski z wystąpień pokontrolnych Najwyższej Izby Kontroli z przeprowadzanych kontroli w zakresie stosowania tego mechanizmu.

Tym samym w projekcie proponuje się nowe brzmienie omawianych przepisów, które zakresowo dotyczą właśnie poleceń wydawanych przez Prezesa Rady Ministrów oraz ministrów.

Nadal proponuje się, aby polecenia mógł wydawać Prezes Rady Ministrów z własnej inicjatywy lub właściwego ministra, utrzymano również katalog podmiotów w stosunku do których takie polecenia mogą być wydawane. Jak również sytuacje kryzysowe, w których można ten mechanizm zastosować, należy bowiem podkreślić, że sytuacje te obejmują swoim

zakresem szerokie spektrum działania, nie tylko sytuacje, w których doszło już do realizacji konkretnych zdarzeń i wystąpiły ich negatywne skutki, ale również sytuacje, w których wystąpi choćby realne ryzyko takich zdarzeń i skutków. Samo ryzyko wpływa bowiem negatywnie na poziom bezpieczeństwa i wymaga działania ze strony państwa, podejmowanego w ramach zarządzania kryzysowego, gdyż skutecznie działający aparat państwowy w ramach zarządzania kryzysowego przeciwdziała wystąpieniom skutków sytuacji kryzysowych, a nie wyłącznie je usuwa.

Opierając się na wspomnianej powyżej praktyce wprowadzono nowe regulacje dotyczące:

- wniosku ministra o wydanie polecenia, jego treści, umożliwiając jednocześnie Prezesowi Rady Ministrów możliwość zwrócenia się do właściwego ministra o wyjaśnienie treści wniosku;

- treści wydawanego polecenia;
- doprecyzowania źródeł finansowania poleceń;
- podmiotu właściwego do nadzoru realizacji polecenia;

- zasięgania opinii Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej co do treści polecenia (dotychczas Prezes Rady Ministrów nie miał takiego obowiązku, w projekcie zakłada się taki obowiązek z jednoczesnym wyjątkiem).

W dotychczasowym stanie prawnym polecenia były wydawane w drodze decyzji administracyjnej, niemniej, intencją art. 7a, było, aby do wydawanych decyzji nie miały zastosowania zasady postępowania określone w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego. Z uwagi na niedoprecyzowanie i brak literalnego wyłączenia ww. przepisów pojawiały się wątpliwości interpretacyjne w tym zakresie. W projekcie wskazuje się, iż polecenie nie jest decyzją administracyjną i nie mają do niego zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, przy czym zakłada się możliwość złożenia na polecenie skargi do sądu administracyjnego, co jest istotne w przypadku wydania takiego polecenia w stosunku do przedsiębiorców, zgodnie z art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. W ocenie projektodawcy polecenia spełniają normy „innych aktów z zakresu administracji publicznej”, jak bowiem podkreśla się w doktrynie „przedmiotem skargi do sądu administracyjnego mogą być akty lub czynności, które:

1) nie mają charakteru decyzji lub postanowienia, te bowiem są zaskarżalne na podstawie art. 3 § 2 pkt 1–3;

2) są podejmowane w sprawach indywidualnych, albowiem akty o charakterze ogólnym zostały wymienione w art. 3 § 2 pkt 5 i 6;

3) muszą mieć charakter publicznoprawny;

4) dotyczą uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisu prawa (por. post. NSA z 28.11.2006 r., I OSK 1756/06, Legalis).

Elementy powyższe określane są w literaturze przedmiotu jako "konstituujące pojęcie aktu lub czynności z art. 3 § 2 pkt 4" (por. Tarno, Komentarz PPSA, 2008, s. 31 i 32; B. Adamiak, Z problematyki właściwości, s. 9)". Analogicznie orzekł Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 27 września 2023 r. sygn. III OSK 1888/23 „Kategoria tego rodzaju aktów lub czynności wskazanych w art. 3 § 2 pkt 4 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi charakteryzuje się następującymi cechami. Po pierwsze, nie są to decyzje ani postanowienia. Po drugie, mają charakter zewnętrzny, tj. są skierowane do podmiotu niepodporządkowanego organizacyjnie ani służbowo organowi. Po trzecie, są skierowane do indywidualnego podmiotu, a więc nie mają charakteru generalnego. Po czwarte, mają charakter publicznoprawny (należą do materii z zakresu administracji publicznej i mają charakter władczy). Po piąte, dotyczą uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa oraz po szóste, podejmowane są przez podmiot wykonujący administrację publiczną. Te elementy określa się jako konstituujące pojęcie aktu lub czynności z art. 3 § 2 pkt 4 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.”.

Ponadto w projekcie reguluje się tryb zmiany lub uchylecia polecenia, wskazując kto może o taką zmianę lub uchYLENIE wystąpić, wskazuje się m.in. iż w stosunku do poleceń wydanych przez Prezesa Rady Ministrów, Prezes Rady Ministrów może przed podjęciem decyzji o zmianie lub uchYLENIE polecenia wystąpić o opinie zarówno do ministra, który wystąpił z wnioskiem o wydanie polecenia, jak i do ministra wskazanego w poleceniu jako właściwego do realizacji i nadzorowania polecenia.

Tak jak dotychczas zakłada się potrzebę zawarcia umowy w przypadku, gdy polecenie jest wydane w szczególności w stosunku do przedsiębiorcy.

Analogicznie pozostawiono zasadę, iż do realizacji poleceń nie mają zastosowania przepisu ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych, co jest podyktowane koniecznością szybkiej realizacji poleceń, ich wyjątkowym charakterem, dotyczących sytuacji nieplanowanych i nieprzewidzianych.

VII. ZMIANY W USTAWIE O WSPIERANIU TERMOMODERNIZACJI I REMONTÓW ORAZ O CENTRALNEJ EWIDENCJI EMISYJNOŚCI BUDYNKÓW

Projekt zmian w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków przewiduje, że premia remontowa udzielana w związku z remontem budynku mieszkalnego wielorodzinnego uszkodzonego na skutek katastrofy naturalnej będzie prostsza do uzyskania dzięki:

- zwolnieniu z części ogólnych warunków udzielania wsparcia, w tym ograniczeń dotyczących wieku budynków, osiągnięcia oszczędności energii oraz łączenia w ramach jednej inwestycji równych środków publicznych,
- zwolnieniu poszkodowanych w katastrofie naturalnej (w tym powodzi) z obowiązku zapłacenia prowizji za udzielone wsparcie,
- przesądzeniu, że wnioski o remont budynków uszkodzonych na skutek katastrofy naturalnej będą rozpatrywane w pierwszej kolejności.

Jednocześnie w ustawie z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi wprowadza się rozwiązanie dotyczące:

- podwyższenia premii remontowej z 25% do 50% lub 60% (w przypadku budynków wpisanych do rejestru zabytków lub znajdujących się na obszarze wpisanym do rejestru zabytków),
- objęcia premią MZG również inwestorów (głównie towarzystw budownictwa społecznego) korzystających ze wsparcia na budowę mieszkań społecznych oraz podwyższenia premii MZG do 70%
- w przypadku realizacji inwestycji remontowych związanych ze zwalczaniem skutków powodzi.

Wyższe wsparcie udzielane w ramach premii remontowych podyktowane jest koniecznością pilnego zapewniania mieszkańcom uszkodzonych budynków bezpieczeństwa oraz odpowiednich warunków życia. Tzw. części wspólne tych budynków (np. instalacje, elewacje, klatki schodowe) są dla zapewnienia tych potrzeb równie istotne co same lokale mieszkalne, a trudno oczekiwać, aby koszt ich remontu udźwignąć mogli obecnie dotknięci skutkami powodzi mieszkańcy.

Wyższe wsparcie adresowane w ramach premii MZG do gmin oraz inwestorów budownictwa społecznego funkcjonujących głównie jako spółki gminne, uzasadnione jest trudną sytuacją tych podmiotów, które w obliczu powodzi mierzyć będą się ze znacznie zwiększonymi wydatkami (m.in. na naprawę infrastruktury komunalnej) oraz zmniejszonymi dochodami.

Objęcie ich preferencyjnym wsparciem, do tego dotyczącym budynków komunalnych oraz społecznych zamieszkiwanych przez osoby o niższych dochodach lub w ciężkiej sytuacji życiowej, jest konieczne z punktu widzenia podstawowej roli państwa.

W związku z dynamiczną sytuacją powodziową na terenie południowo-zachodniej Polski, obecnie nie sposób przewidzieć skutków finansowych projektowanej regulacji. W okresie 1 stycznia-10 września 2024 r. ze środków Funduszu Termomodernizacji i Remontów udzielono 530 premii remontowych. Przeciętna wysokość premii wyniosła 154 854 zł. Przy zwiększeniu premii z 25% do 50% kosztów inwestycji można więc założyć, że przeciętna premia remontowa wyniesie 309 708 zł. W przypadku zwiększenia premii do 60% (dla budynków zabytkowych) wyniesie ona 371 650 zł.

W tym samym okresie ze środków Funduszu Termomodernizacji i Remontów przyznano 92 premii MZG. Przeciętna wartość premii wyniosła 314 225 zł w przypadku budynku niezabytkowego i 625 662 zł w przypadku budynku zabytkowego. Wzrost premii MZG do poziomu 70% w przypadku działań związanych z usuwaniem skutków powodzi w przypadku budynków gminnych i społecznych czynszowych zwiększy przeciętną wysokość wsparcia do poziomu ok. 439 915 zł w przypadku budynków niezabytkowych i ok. 729 939 zł w przypadku budynków zabytkowych.

VIII. ZMIANY W USTAWIE O GRACH HAZARDOWYCH ORAZ ART. 15KB I ART. 15KC USTAWY O SZCZEGÓLNYCH ROZWIĄZANIACH ZWIĄZANYCH Z ZAPOBIEGANIEM, PRZECIWDZIAŁANIEM I ZWALCZANIEM COVID-19, INNYCH CHORÓB ZAKAŹNYCH ORAZ WYWOŁANYCH NIMI SYTUACJI KRYZYSOWYCH

Celem proponowanych przepisów jest celowe wydatkowanie środków dedykowanych pierwotnie wsparciu sektora turystycznego. Proponowane rozwiązanie pozwoli na zaangażowanie środków, co do istoty skierowanych dla branży turystycznej, na pomoc podmiotom poszkodowanym w powodzi. Instrumentem właściwym do tego celu jest Fundusz Rozwoju Kultury Fizycznej (FRKF), którego dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury fizycznej. Środki funduszu mogą być przeznaczane zarówno na działania inwestycyjne oraz inne działania bieżące. Sposób dystrybucji środków określają przepisy rozporządzenia Ministra Sportu i Turystyki z dnia 12 sierpnia 2019 r. w sprawie przekazywania środków z Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej zakładające konkursowy tryb dysponowania środkami i określany przez dysponenta zakres podmiotowy wnioskodawców (co przekłada się na możliwie szeroki wachlarz potencjalnych beneficjentów). Z uwagi na specyfikę sytuacji i zakładaną

konieczność rozciągnięcia w czasie działań pomocowych zaletą tego rozwiązania jest możliwość finansowania w ramach FRKF działań wykraczających poza 1 rok budżetowy – tj. możliwość efektywnego użycia środków niewykorzystanych do 31 grudnia w kolejnym roku budżetowym.

Projekt ustawy ma na celu umożliwienie zwiększenia maksymalnego poziomu dofinansowania ze środków Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej (FRKF) na odbudowę obiektów sportowych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku klęsk żywiołowych. Obecnie obowiązujące przepisy ustawy o finansach publicznych, a w szczególności art. 128, ograniczają poziom dofinansowania zadań własnych bieżących i inwestycyjnych jednostek samorządu terytorialnego do 80% kosztów realizacji zadania. Ograniczenie to, choć adekwatne w warunkach standardowych, okazuje się nadmierne w sytuacjach nadzwyczajnych, takich jak znaczne zniszczenia spowodowane przez klęski żywiołowe, w tym powódzie.

W ostatnim czasie teren Polski południowej został dotknięty powodzią, które doprowadziły do znacznych strat w infrastrukturze sportowej. Liczne gminy zostały poszkodowane, a zniszczenia dotknęły przede wszystkim obiekty o dużym znaczeniu społecznym, które służą lokalnym społecznościom, w tym młodzieży i dzieciom. W takich sytuacjach odbudowa infrastruktury sportowej stanowi jeden z kluczowych elementów przywracania normalnego funkcjonowania życia społecznego oraz wspierania rozwoju aktywności fizycznej na terenach dotkniętych klęską.

Wprowadzenie przepisu wyłączającego stosowanie art. 128 ustawy o finansach publicznych w przypadku zadań polegających na odbudowie obiektów sportowych zniszczonych w wyniku klęsk żywiołowych pozwoli na zwiększenie poziomu dofinansowania tych inwestycji. Rozwiązanie to będzie miało szczególne znaczenie dla jednostek samorządu terytorialnego, które z powodu zniszczeń i ograniczonych środków finansowych nie są w stanie wnieść wymaganego wkładu własnego na poziomie 20%. Zniesienie limitu 80% w takich przypadkach pozwoli na szybszą i bardziej efektywną odbudowę kluczowej infrastruktury sportowej.

Zasadność wprowadzenia zmiany wynika z nadzwyczajnych okoliczności związanych z działaniem sił natury, które powodują nieprzewidziane i często masowe zniszczenia. Dotychczasowe doświadczenia pokazują, że odbudowa infrastruktury sportowej wymaga nie tylko sprawnej organizacji, ale również odpowiedniego finansowania, aby mogła być przeprowadzona w możliwie najkrótszym czasie. Zwiększony wkład finansowy z FRKF na szybsze przywrócenie funkcjonowania obiektów sportowych, co wpłynie na poprawę jakości życia mieszkańców oraz rozwój kultury fizycznej w regionach dotkniętych klęską.

Zmiana ta nie tylko usprawni proces odbudowy, ale również przyczyni się do zwiększenia solidarności państwa z poszkodowanymi samorządami. Wprowadzenie możliwości wyższego dofinansowania z FRKF będzie miało pozytywny wpływ na kondycję finansową samorządów oraz umożliwi skuteczniejsze reagowanie na przyszłe zdarzenia kryzysowe.

Celem proponowanych przepisów jest efektywne wydatkowanie środków pochodzących ze składek podmiotów sektora turystycznego. Nadzwyczajna sytuacja w jakiej znaleźli się organizatorzy turystyki na terenach objętych stanem klęski żywiołowej wymaga podjęcia nadzwyczajnych środków niezbędnych do utrzymania ciągłości działalności i zapobieżenia potencjalnym upadłościom. Przeznaczanie środków na wsparcie dotacyjne będzie miało zastosowanie tylko w przypadku stanu klęski żywiołowej, która zostanie uznana w drodze komunikatu za właściwą do uruchomienia tego rodzaju wsparcia. Każdorazowo to minister właściwy ds. turystyki z ministrem właściwym ds. instytucji finansowych będzie ogłaszał uruchomienie dostępu do dotacji. Szczegóły udzielania i aplikowania o środki zostaną określone w drodze rozporządzenia.

IX. ZMIANY W USTAWIE O RZĄDOWYM FUNDUSZU ROZWOJU DRÓG

Proponuje się, aby jednostka samorządu terytorialnego mogła otrzymać ze środków Funduszu finansowanie zadania powodziowego w wysokości 100% kosztów realizacji tego zadania. Przy czym wysokość finansowania udzielonego na zadania powodziowe nie może przekroczyć 100 mln zł. Dofinansowanie ze środków Funduszu może być przekazane na zadania powodziowe na podstawie sporządzonej przez właściwego wojewodę listy dróg zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku powodzi lub osuwiska we wrześniu 2024 r. zlokalizowanych w gminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi (projektowany art. 36u ustawy RFRD).

Nabór wniosków o dofinansowanie zadań powodziowych przeprowadzałby minister właściwy do spraw transportu odrębnie dla zadań powodziowych polegających na remoncie dróg oraz odrębnie dla zadań powodziowych polegających na budowie lub przebudowie dróg. Przy czym projekt ustawy przewiduje, że:

- a) dofinansowanie na zadania powodziowe polegające na remoncie dróg może być udzielane na zadania realizowane w latach 2024-2026,
- b) dofinansowanie na zadania powodziowe polegające na budowie lub przebudowie dróg, może być udzielane na zadania realizowane w latach 2024 - 2030.

Minister właściwy do spraw transportu poinformuje o naborze za pośrednictwem Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Infrastruktury (projektowany art. 36v ustawy RFRD), a następnie umieści zadanie powodziowe na liście zadań powodziowych do dofinansowania ze środków Funduszu. Biorąc pod uwagę potrzebę równomiernego podziału środków na poszczególne jednostki samorządu terytorialnego w ogłoszeniu o naborze minister będzie mógł wskazać maksymalny limit dofinansowania na wszystkie zgłaszane przez konkretne gminy i powiaty potrzeby np. określając go na poziomie 100 mln zł na jedną jednostkę.

Lista sporządzana będzie według kolejności wpływu wniosków o dofinansowanie i udostępniona w BIP MI. W dalszej kolejności na podstawie tej listy minister właściwy do spraw transportu udzieli dofinansowania na zadanie powodziowe ze środków Funduszu do wysokości środków przeznaczonych na dofinansowanie zadań powodziowych ustalonej w planie finansowym Funduszu.

Celem sprawnego udzielania dofinansowania projekt przewiduje, że do procedury udzielania dofinansowania zadań powodziowych ze środków Funduszu, w tym składania wniosków o dofinansowanie, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, z wyjątkiem przepisów dotyczących doręczeń i sposobu obliczania terminów (projektowany art. 36x ustawy RFRD). W dalszej kolejności proponuje się, że minister właściwy do spraw transportu będzie zawierał umowę z wnioskodawcą o udzielenie dofinansowania zadania powodziowego (projektowany art. 36y). Przy czym odpowiednio znajdą zastosowanie obecnie obowiązujące przepisy art. 28 ust. 1a-3 oraz 4-6 ustawy RFRD.

Projekt ustawy zawiera także stosowne przepisy przejściowe do proponowanych rozwiązań.

X. ZMIANY W USTAWIE O INSTYTUCIE ROZWOJU JĘZYKA POLSKIEGO IM. ŚWIĘTEGO MAKSYMILIANA MARIII KOLBEGO

Projektowana zmiana w ustawie z dnia 7 października 2022 r. o Instytucie Rozwoju Języka Polskiego im. Świętego Maksymiliana Marii Kolbego ma na celu umożliwienie włączenia Instytutu w wykonywanie zadań związanych z zapewnieniem kształcenia i opieki dzieci i młodzieży w okresie obowiązywania stanu nadzwyczajnego oraz do 6 miesięcy po jego zakończeniu. Potencjał i doświadczenie Instytutu powinno być wykorzystywane również do realizacji zadań w zakresie systemu oświaty i wychowania w kraju w sytuacjach nadzwyczajnych. Pozwoli to na szybsze i elastyczniejsze reagowanie na potrzeby związane z zapewnieniem kształcenia i opieki dzieciom i młodzieży.

XI. ZMIANY W USTAWIE O FUNDUSZU TRANSFORMACJI WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO SPÓŁCE AKCYJNEJ

W zmianie ustawy z dnia 13 stycznia 2023 r. o Funduszu Transformacji Województwa Śląskiego Spółce Akcyjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1386) przewidziano, że Fundusz Transformacji Województwa Śląskiego S.A., dalej „Fundusz”, może udzielać wsparcia jednostkom samorządu terytorialnego oraz samorządowym osobom prawnym, które realizują przedsięwzięcia w zakresie usuwania skutków powodzi, która wystąpiła we wrześniu 2024 r.

Zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 13 stycznia 2023 r. o Funduszu Transformacji Województwa Śląskiego Spółce Akcyjnej, celem działania Funduszu jest wspieranie procesu transformacji województwa śląskiego oraz podmiotów, w celu przeciwdziałania negatywnym skutkom wygaszania działalności gospodarczej, w tym działalności wydobywczej węgla kamiennego, występującym na terytorium województwa śląskiego lub poza jego terytorium. W obecnym stanie prawnym, nie ma więc możliwości, aby wykorzystać środki Funduszu w celu usuwania skutków powodzi. Projektowana zmiana pozwoli na przekazywanie środków Funduszu jednostkom samorządu terytorialnego celem odbudowy zniszczonych lub uszkodzonych budynków użyteczności publicznej i infrastruktury technicznej.

Mając na uwadze zniszczenia w obiektach użyteczności publicznej i infrastrukturze technicznej, jakie powódź wyrządziła w miejscowościach położonych także w województwie dolnośląskim i województwie opolskim, w zaproponowanej regulacji celowo pominięto ograniczenie terytorialne do województwa śląskiego.

Zgodnie z projektowaną regulacją, wsparcie będzie mogło być udzielane w celu rozbiórki, odbudowy, przebudowy, nadbudowy lub remontu zniszczonych lub uszkodzonych budynków użyteczności publicznej oraz zniszczonej lub uszkodzonej infrastruktury technicznej. W zakresie rodzaju robót budowlanych, które będą finansowane ze środków Funduszu, posłużono się pojęciami z art. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2024 r. poz. 725, z późn. zm.). Definicja budynku użyteczności publicznej ujęta jest w § 3 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1225, z późn. zm.). Stosownie do tej definicji, przez budynek użyteczności publicznej należy rozumieć budynek przeznaczony na potrzeby administracji publicznej, wymiaru sprawiedliwości, kultury, kultu religijnego, oświaty, szkolnictwa wyższego, nauki, wychowania, opieki zdrowotnej, społecznej lub socjalnej, obsługi bankowej, handlu, gastronomii, usług, w tym usług pocztowych lub telekomunikacyjnych, turystyki, sportu,

obsługi pasażerów w transporcie kolejowym, drogowym, lotniczym, morskim lub wodnym śródlądowym, oraz inny budynek przeznaczony do wykonywania podobnych funkcji; za budynek użyteczności publicznej uznaje się także budynek biurowy lub socjalny. W przepisach prawa brak jest definicji legalnej infrastruktury technicznej. Pojęciem tym posługuje się art. 143 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1145), który stanowi, że przez budowę urządzeń infrastruktury technicznej rozumie się budowę drogi oraz wybudowanie pod ziemią, na ziemi albo nad ziemią przewodów lub urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłowniczych, elektrycznych, gazowych i telekomunikacyjnych. W praktyce pojęcie infrastruktury technicznej ma jednak znacznie szerszy zakres i obejmuje np. elementy infrastruktury kolejowej czy melioracji wodnych.

Zgodnie z projektowaną regulacją szczegółowe warunki udzielenia wsparcia będzie określać umowa zawarta między Funduszem a jednostką samorządu terytorialnego lub samorządową osobą prawną otrzymującą wsparcie. Zastosowano ograniczenie czasowe przez wskazanie, iż umowy udzielające wsparcia mogą być zawierane do dnia 31 grudnia 2026 r. Dla „odformalizowania” wsparcia udzielanego przez Fundusz w celu usuwania skutków powodzi wyłączono stosowanie do tego rodzaju wsparcia przepisów regulujących udzielanie wsparcia dla realizacji celu, o którym mowa w art. 2 ust. 2 ustawy zmienianej. Nadto, z uwagi na ograniczenie wynikające z art. 14 ustawy zmienianej, przewidziano, że finansowanie uzyskane przez Fundusz na skutek przekazania skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w art. 12 ust. 1, lub udzielenia poręczeń lub gwarancji, o których mowa w art. 13 ust. 1, może być również przeznaczone na realizację wsparcia związanego z usuwaniem skutków powodzi.

XII. ZMIANY W USTAWIE O WSPARCIU KOMPETENCJI CYFOROWYCH UCZNIÓW I NAUCZYCIELI

Projektowana nowelizacja ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o wsparciu rozwoju kompetencji cyfrowych uczniów i nauczycieli (Dz. U. poz. 1369), dalej: ustawa, wynika z konieczności umożliwienia przekazywania laptopów zwróconych przez organy prowadzące szkoły ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji oraz innych laptopów zakupionych i nieprzekazanych uczniom, do szkół podstawowych i ponadpodstawowych, za pośrednictwem organów prowadzących te szkoły, lub do publicznych poradni psychologiczno – pedagogicznych, o których mowa w art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, zwanych dalej „placówkami”, mając na uwadze stan klęski żywiołowej. Koniecznym jest wprowadzenie przepisów mających na celu zaprzestanie realizacji działania

polegającego na przekazywaniu uczniom klas IV szkół podstawowych laptopów, z uwagi na planowaną realizację nowego działania pn. Cyfrowy uczeń.

Uchyła się przepisy dotyczące przekazywania co roku uczniom rozpoczynającym klasę IV szkoły podstawowej laptopów (działanie pod nazwą „Laptop dla ucznia”). Program „Laptop dla ucznia” zostanie zastąpiony nowym programem – „Cyfrowy uczeń”, którego finansowanie nie jest ujęte w nowelizowanej ustawie. Program „Laptop dla ucznia” miał stanowić realizację i być finansowany w ramach inwestycji C2.1.2 Krajowego Planu Odbudowy, dalej: KPO, (wskaźnik C15G – Nowe komputery przenośne do dyspozycji uczniów), a po zakończeniu finansowania ze środków KPO miał być finansowany ze środków budżetu państwa, ale Komisja Europejska, dalej: KE, zgłosiła zastrzeżenia do realizacji działania w formie opisanej w ustawie i nie wyraziła zgody na finansowanie działania w obecnej formie ze środków KPO, a w budżecie państwa nie zabezpieczono środków na realizację programu w kolejnych latach.

Zgodnie z obecnie obowiązującą ustawą minister właściwy do spraw informatyzacji co roku dokonuje zakupu centralnego laptopów dla kolejnego rocznika uczniów rozpoczynających klasę IV szkoły podstawowej. Zważywszy na brak środków na realizację tego działania, minister właściwy do spraw informatyzacji nie może ogłosić postępowania na zakup laptopów, a tym samym nie zostanie spełniony wymóg dostarczenia laptopów uczniom w roku szkolnym 2024/2025.

Ministerstwo Edukacji Narodowej, dalej: MEN, podjęło rozmowy z KE na temat planu naprawczego dotyczącego realizacji wskaźnika C15G. Jego elementem ma być program „Cyfrowy uczeń”. Założenia merytoryczne programu „Cyfrowy uczeń” zostaną przygotowane przez MEN tak, aby realnie i skutecznie rozwijać umiejętności cyfrowe uczniów oraz aby nowy program spełniał oczekiwania KE w zakresie inwestycji C2.1.2 KPO. Ze względu na m.in. wskazany wyżej brak kwalifikowalności wydatków w ramach KPO na inwestycję w obecnym kształcie, kontynuowanie programu „Laptop dla ucznia” w roku 2024 jest niezasadne, a dalsze wsparcie będzie realizowane dopiero po właściwym przygotowaniu kolejnego programu.

Intencją projektowanych przepisów jest, aby laptopy pozostałe w ramach zgłaszanej przez organy prowadzące szkołę nadwyżki (opisanej w art. 4 ust. 5 ustawy) mogły trafić do organów prowadzących szkoły i być wykorzystywane także przez uczniów innych klas, niż uczniowie klas IV szkół podstawowych, zgodnie z celem obecnie obowiązującej ustawy, tj. mają służyć wzrostowi kompetencji cyfrowych uczniów. Z uwagi na migrację uczniów, możliwość

posiadania przez ucznia tylko jednego laptopa sfinansowanego ze środków publicznych oraz dobrowolność w pozyskiwaniu laptopów przez rodziców uprawnionych uczniów, organy prowadzące szkoły zwróciły nadwyżkę laptopów (ok. 19 000) do Ministerstwa Cyfryzacji, dalej: MC. Laptopy te planuje się przekazywać organom prowadzącym szkoły podstawowe i ponadpodstawowe. Minister Edukacji Narodowej, dalej: MEN, w uzgodnieniu z jednostkami samorządu terytorialnego dokona wyboru organów prowadzących szkoły do wsparcia, mając na uwadze w pierwszej kolejności stan kłęski żywiłowej, następnie biorąc pod uwagę kryterium infrastrukturalne, rozumiane jako iloraz liczby komputerów posiadanych przez szkołę i używanych przez uczniów oraz liczby uczniów tej szkoły (tj. liczba komputerów przypadająca na jednego ucznia), zaokrąglony do trzech miejsc po przecinku. W przypadku gdy nadal w dyspozycji pozostaną laptopy pozostałe z nadwyżek, możliwe będzie przekazanie laptopów organom prowadzącym szkołę w oparciu o sytuacje spowodowane działaniem siły wyższej.

Zasadne jest również wsparcie poradni psychologiczno-pedagogicznych. Poradnie psychologiczno-pedagogiczne (PPP) odgrywają bardzo istotną rolę w systemie oświaty, polegającą na ocenie potrzeb i możliwości dzieci oraz uczniów oraz realizacji wsparcia (zarówno dla dzieci i uczniów, jak i szkół i przedszkoli). Duża część realizowanych zadań odbywa się z wykorzystaniem komputerów. PPP są jednak niewystarczająco wyposażone w tym zakresie – zdarzają się sytuacje, w których kilku pracowników PPP korzysta z tego samego komputera. Należy również zwrócić uwagę na fakt, że pracownicy PPP są z punktu widzenia przepisów oświatowych nauczycielami, zostali jednak wykluczeni z możliwości skorzystania z dotychczasowych programów, w ramach których mogli kupić/otrzymać sprzęt komputerowy na preferencyjnych warunkach. Brak odpowiedniego wyposażenia PPP jest jedną z przyczyn wydłużających się okresów oczekiwania na wsparcie ze strony tych instytucji – stare komputery działają wolniej, a ich niewystarczająca liczba oznacza konieczność korzystania przez nauczycieli albo ze sprzętu prywatnego albo współdzielenia sprzętu. W związku z powyższym doposażenie PPP jest potrzebne i zasadne z punktu widzenia podnoszenia jakości usług świadczonych w systemie oświaty.

W ustawie określono także zakres danych niezbędnych do podpisywania umów przekazujących laptopy. Wzór umowy zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej MC.

Dodany w ustawie przepis umożliwi zlecenie zadań wynikających z ustawy przez Ministra Cyfryzacji w całości lub w części jednostkom jemu podległym lub przez niego nadzorowanym. Naukowa i Akademicka Sieć Komputerowa – Państwowy Instytut Badawczy będzie mogła

realizować proces przekazywania nadmiarowych laptopów do organów prowadzących szkoły i otrzymać na to zadanie środki na podstawie dotacji celowej.

Projekt ustawy zawiera także odpowiedni przepis epizodyczny dotyczący roku szkolnego 2024/2025.

XIII. PRZEPISY EPIZODYCZNE

Projekt ustawy przewiduje ponadto, że termin na przekazywanie danych do systemu informacji oświatowej określony został na 7 dni od zmiany w stanie faktycznym. W związku z powodzią, która zdezorganizowała pracę szkół, placówek i jednostek samorządu terytorialnego, proponuje się, na obszarze jednostek samorządu terytorialnego, na którym w 2024 r. został wprowadzony stan klęski żywiołowej, wydłużenie tego terminu do 21 dni, na podstawie przepisu epizodycznego obowiązującego do dnia 31 grudnia 2024 r.

Wskutek powodzi ucierpiały między innymi obiekty oświatowe. Ponieważ sytuacja jest nadzwyczajna, jednostki samorządu terytorialnego, które ucierpiały wskutek działania intensywnych opadów atmosferycznych lub powodzi we wrześniu 2024 r, powinny dysponować skróconymi procedurami związanymi z przeniesieniem przedszkola, szkoły lub placówki do tymczasowej siedziby lub utworzeniem tymczasowej lokalizacji prowadzenia. Aby maksymalnie skrócić czas przywrócenia możliwości korzystania z wychowania przedszkolnego, realizacji obowiązku szkolnego i obowiązku nauki, a także kształcenia osób dorosłych proponuje się, żeby decyzję w omawianym zakresie były podejmowane w drodze zarządzenia odpowiednio wójta, burmistrza, prezydenta miasta, starosty albo marszałka województwa (obecnie niezbędna jest uchwała organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego). Zarządzenie to będzie wydawane po zasięgnięciu opinii kuratora oświaty. Zgodnie z ustrojowymi ustawami samorządowymi, kurator będzie wydawał stosowną opinię nie później niż terminie 14 dni.

Przewidziano także rozwiązania, które regulują kwestie związane z przygotowaniem zawodowym młodocianych pracowników, którzy wskutek powodzi nie mają możliwości realizowania tego przygotowania u pracodawców, a także zagwarantowanie tym pracodawcom uzyskania dofinansowania kosztów kształcenia tych pracowników za okres ich usprawiedliwionej nieobecności w pracy spowodowanej powodzią.

Ponadto, w związku z trudną sytuacją lokalową przedszkoli i szkół podstawowych na terenach objętych powodzią, konieczne jest zabezpieczenie miejsc wychowania przedszkolnego i spełniania obowiązku szkolnego w innych prowadzonych przez gminę szkołach lub placówkach, które gminy mogą wskazać rodzicom dzieci, w przypadkach gdy

szkoły/placówki, do których dotychczas uczęszczali uległy całkowitemu zniszczeniu. Stąd w okresie do dnia 31 sierpnia 2025 r. dyrektor przedszkola lub szkoły, po zasięgnięciu opinii kuratora oświaty, będzie mógł zwiększyć liczbę dzieci lub uczniów w oddziale ponad limit określony w przepisach wydanych na podstawie art. 111 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 737 i 854).

Przewidziano także regulacje dla osób, które miały przystąpić we wrześniu 2024 r. do egzaminów wstępnych na aplikacje prawnicze. Termin egzaminu wstępnego na aplikacje prawnicze został wyznaczony przez Ministra Sprawiedliwości na 28 września 2024 r. Miejsca, gdzie odbędzie się egzamin nie są w chwili obecnej bezpośrednio zagrożone powodzią, jakkolwiek część komisji ma swoją siedzibę na czy przy obszarach zagrożonych powodzią bądź jej skutkami, położonych np. we Wrocławiu, Opolu, Wałbrzychu czy Katowicach. Ponadto do egzaminu zostało dopuszczonych wiele osób z terenów obecnie objętych stanem klęski żywiołowej lub dotkniętych powodzią w jakimkolwiek stopniu. Z uwagi na bliski termin egzaminu, osoby te mogą nie mieć możliwości dotrzeć na egzamin lub też z uwagi na sytuacje bezpośrednio związane z powodzią, mogą nie móc do niego przystąpić. Obecnie obowiązujące przepisy przewidują ściśle określone okoliczności warunkujące zwrot 2/3 opłaty za egzamin. Warunków zwrotu opłaty nie będą spełniały osoby, o których mowa wyżej, gdyż jednym z wymogów jest złożenie oświadczenia o odstąpieniu od udziału w egzaminie na 14 dni przed terminem egzaminu, który to termin już minął. Niezależnie od powyższego obowiązujące przepisy nie przewidują zwrotu opłaty w całości. Dla osób dotkniętych skutkami powodzi wydaje się uzasadniony natomiast, w przypadku niemożności (uzasadnionej i nagłej) wzięcia udziału w egzaminie, zwrot pełnej wysokości opłaty, tj. 1125 zł, co przy rozmiarach jej możliwych skutków dla osób poszkodowanych powodzią lub jej skutkami, może być istotne.

Z uwagi na stan klęski żywiołowej w związku z powodzią, która miała miejsce we wrześniu 2024 r. w południowo-zachodniej części terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zaistniała konieczność zwolnienia poszkodowanych producentów rolnych, których gospodarstwa albo grunty rolne są położone na tym obszarze z obowiązku ponoszenia opłat, o których mowa w art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2024 r. poz. 105). Opłaty te są pobierane przez okręgowe stacje chemiczno-rolnicze za wykonywanie ich zadań i są to w szczególności opłaty za: analizy fizyczne, fizykochemiczne, chemiczne i biologiczne gleb mineralnych i organicznych, badania gleb na potrzeby doradztwa nawozowego, opracowanie wyników przeprowadzonych analiz i badań, a także działalność szkoleniową i informacyjną. Takie zwolnienie posłuży poszkodowanym w szczególności do

oceny możliwości prowadzenia produkcji rolniczej na terenach, które zostały dotknięte powodzią oraz pozwoli poszkodowanym ograniczyć koszty związane z usuwaniem skutków powodzi w swoich gospodarstwach. Zaistniała konieczność wydłużenia czasu na dostosowanie infrastruktury do przechowania nawozów naturalnych oraz zwolnienie z ponoszenia opłat za niewłaściwe przechowywanie nawozów naturalnych oraz kiszonek, brak dokumentacji realizacji programu azotanowego oraz brak planu nawożenia azotem.

Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne ustanowiła system opłat uzależniony od zakresu i stopnia naruszenia programu azotanowego i daje możliwość organom Inspekcji Ochrony Środowiska wydawania decyzji nakazujących usunięcie w określonym terminie stwierdzonych nieprawidłowości lub ustalania obowiązku uiszczenia opłaty za naruszenie zapisów programu azotanowego.

Maksymalne stawki opłat za naruszenie programu azotanowego aktualizowane są co rok i ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. Stawki obowiązujące w 2024 r. wynoszą:

- 3 954,04 zł za przechowywanie nawozów naturalnych niezgodnie z programem azotanowym,
- 659,00 zł za prowadzenie dokumentacji realizacji programu azotanowego niezgodnie z przepisami programu azotanowego,
- 659,00 zł za brak planu nawożenia azotem.

W związku z zaistniałą sytuacją podmioty prowadzące produkcję rolną, w tym działy specjalne produkcji rolnej, oraz działalność, w ramach której są stosowane nawozy lub są przechowywane nawozy naturalne, a których gospodarstwa lub grunty rolne są położone na obszarze, na którym wprowadzono stan klęski żywiołowej w związku z powodzią, która miała miejsce we wrześniu 2024 r. w południowo-zachodniej części terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będą zwolnione do dnia 31 grudnia 2025 r. z opłat, o których mowa w art. 109 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 2023 r. w sprawie „Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu” (Dz. U. poz. 244) podmioty prowadzące chów lub hodowlę zwierząt gospodarskich w liczbie mniejszej lub równej 210 DJP dostosują powierzchnię lub pojemność posiadanych miejsc do przechowywania nawozów naturalnych do wymogów określonych w programie azotanowym w terminie do dnia 31 grudnia 2024 r. Natomiast podmioty prowadzące chów lub hodowlę zwierząt gospodarskich w liczbie większej niż 210 DJP muszą posiadać już odpowiednią infrastrukturę do

przechowywania nawozów naturalnych.

W związku z stratami w infrastrukturze do przechowywania nawozów naturalnych należy wskazać nowy termin na dostosowanie, tj. do dnia 31 grudnia 2027 r., dla poszkodowanych będący podmiotami prowadzącymi chów lub hodowlę zwierząt gospodarskich, których gospodarstwa lub grunty rolne są położone na obszarze, na którym wprowadzono stan klęski żywiołowej w związku z powodzią.

Ze względu na ogłoszony stan klęski żywiołowej na terenie części powiatów południowej Polski oraz przewidywane w związku z tym utrudnienia dla właścicieli pojazdów w dotarciu do organów rejestrujących celem złożenia wniosków o rejestrację pojazdów proponuje się wydłużenie terminów z tym związanych, o których mowa w 73aa ust. 1 -3 i art. 78 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym - na terenie powiatów objętych stanem klęski żywiołowej. Wydłużony termin obowiązywałby w okresie od 7 dni poprzedzających dzień ogłoszenia stanu klęski żywiołowej do dnia zakończenia obowiązywania stanu klęski żywiołowej. Pozwoli to właścicielom pojazdów, którzy obowiązani są złożyć wniosek o rejestrację pojazdu do starosty powiatu objętego stanem klęski żywiołowej, na dopełnienie tego obowiązku w terminie późniejszym, bez narażenia się na kary pieniężne przewidziane w art. 140mb ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym. Termin 7 dni poprzedzających dzień ogłoszenia stanu klęski żywiołowej zabezpiecza prawa właścicieli pojazdów do zachowania terminu na rejestrację w okresie od pierwszego dnia powodzi, kiedy nie obowiązywał jeszcze stan klęski żywiołowej.

Mając także na uwadze utrudnienia dla właścicieli pojazdów w dotarciu do organów rejestrujących celem wymiany lub odebrania stałego dowodu rejestracyjnego (pojazdu zarejestrowanego czasowo z urzędu) lub zarejestrowania na stałe pojazdu zarejestrowanego czasowo na podstawie art. 74 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, proponuje się wprowadzenie ułatwień i przedłużenie ważności wydanych pozwoleń czasowych i czasowych tablic rejestracyjnych, których ważność upływa w okresie obowiązywania stanu klęski żywiołowej.

Proponuje się także przepis, który ma na celu przedłużenie, do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu klęski żywiołowej, ważności licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego w zakresie przewozu osób samochodem osobowym, licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego w zakresie przewozu osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą oraz licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego w zakresie przewozu osób taksówką, licencji na wykonywanie transportu drogowego w zakresie

pośrednictwa przy przewozie rzeczy, których ważność upływa w okresie obowiązywania stanu klęski żywiołowej. Takie rozwiązanie odciąży organy licencyjne, jak i pozwoli na prowadzenie transportu drogowego przez okres obowiązywania stanu klęski żywiołowej oraz 30 dni od dnia jego odwołania, bez konieczności odnowienia ważności uprawnień przewozowych. Ponadto wskazany przepis przewiduje przedłużenie ważności zezwoleń na wykonywanie regularnych i regularnych specjalnych przewozów osób w krajowym transporcie drogowym, których przebieg trasy w całości lub części obejmuje obszar obowiązywania stanu klęski żywiołowej. Pozwoli to na odciążenie organów udzielających zezwoleń, a przewoźnikom drogowym umożliwi realizowanie przewozów i zaspokojenie potrzeb komunikacyjnych mieszkańców obszarów, na których ogłoszono stan klęski żywiołowej.

W związku z zaistniałą sytuacją niezbędne jest wprowadzenie wyjątkowych rozwiązań, umożliwiających osobom niepełnosprawnym, które uzyskały jednorazowe środki na podjęcie działalności w formie spółdzielni socjalnej na jednego członka założyciela spółdzielni lub na jednego członka przystępującego do spółdzielni socjalnej po jej założeniu, umorzenie obowiązku zwrotu uzyskanych środków w całości lub w części wraz z odsetkami jeżeli, na skutek powodzi, członkostwo w spółdzielni socjalnej będzie krótsze niż odpowiednio 12 lub 24 miesiące.

Ponadto przepis umożliwia ponowne ubieganie się o wsparcie na podstawie instrumentu, o którym mowa w art. 12a ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, w przypadku podjęcia przez osobę niepełnosprawną decyzji o założeniu lub przystąpieniu do spółdzielni socjalnej.

Przedsiębiorstwo społeczne lub spółdzielnia socjalna mogą otrzymać środki na utworzenie stanowiska pracy dla osoby niepełnosprawnej lub środki na finansowanie kosztów płacy osoby niepełnosprawnej. Otrzymana refundacja ulega zwrotowi w przypadku zatrudniania osoby niepełnosprawnej przez okres krótszy niż wskazany w art. 26g ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych. W związku ze stanem klęski żywiołowej konieczne jest umożliwienie tym podmiotom umorzone uzyskanych na powyższe cele środków w całości lub w części wraz z odsetkami, jeżeli miejsca pracy uległy zniszczeniu na skutek powodzi. Wprowadzono również przepis umożliwiający ponowne ubieganie się o wsparcie o którym mowa w art. 26g ww. ustawy o rehabilitacji.

Wsparcie podmiotów ekonomii społecznej zatrudniających osoby niepełnosprawne oraz samych osób niepełnosprawnych rozpoczynających działalność w formie spółdzielni socjalnej jest społecznie uzasadnione i przyczyni się do poprawy warunków zatrudnienia tych osób. Proponowany przepis wprowadza możliwość nie stosowania terminów zawartych w art.

46 ust. 2d, 3 i 3b ustawy o promocji zatrudnienia i instrumentach rynku pracy, odpowiednio do osoby, która otrzymała z Funduszu Pracy środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej oraz utraciła zatrudnienie w wyniku powodzi oraz do spółdzielni socjalnych i przedsiębiorstw społecznych, posiadających siedzibę na terenie gminy poszkodowanej w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 września 2024 r. w sprawie wykazu gmin, w których są stosowane szczególne rozwiązania związane z usuwaniem skutków powodzi z września 2024 r. oraz rozwiązań stosowanych na ich terenie.

W związku z powodzią z września 2024 r. zaistniała potrzeba wprowadzenia dla przedsiębiorstw społecznych, których siedziba i prowadzona działalność znajduje się na terenie gminy poszkodowanej, przepisów umożliwiających zawieszenie na okres 6 miesięcy, stosowania art. 5 ust. 1 i 2, art. 6 oraz art. 13 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej (dz. U. z 2024 r. poz. 113). Przepisy te dotyczą obowiązku zachowania odpowiedniego wskaźnika zatrudnienia oraz opracowania i realizacji indywidualnego planu reintegracji.

W związku z powodzią z września 2024 r. zaistniała potrzeba wprowadzenia również dla spółdzielni socjalnych, których siedziba i prowadzona działalność znajduje się na terenie gminy poszkodowanej, przepisów umożliwiających zawieszenie na okres 6 miesięcy stosowania regulacji zobowiązujących spółdzielnię socjalną do utrzymania określonego w ustawie o spółdzielniach socjalnych limitu zatrudnienia, w tym w szczególności zatrudnienia osób zagrożonych wykluczeniem społecznym.

Projektowane przepisy mają na celu:

- umożliwienie wojewodom zawieszenia zajęć organizowanych przez CIS i KIS. Zawieszenie następuje na wniosek podmiotu, który dotknięty został skutkami powodzi,
- zagwarantowanie wypłaty świadczeń integracyjnych dla uczestników CIS w pełnej wysokości;
- utrzymanie dofinansowania działalności CIS i KIS na nieobniżonym poziomie,
- obniżenie tygodniowego czasu pobytu uczestników CIS, działających na terenie dotkniętym skutkami powodzi,
- umożliwienie przedłużenia uczestnictwa w CIS o okres jednakowy z okresem zawieszenia zajęć w CIS w związku z powodzią.

Projektowane przepisy mają również na celu umożliwienie przedłużenia terminu na złożenie sprawozdania i rozliczenia zadania projektów przez zleceniobiorców realizujących zadania zlecone przedsięwzięcia w ramach resortowych programów wspierania ekonomii społecznej, o których mowa w art. 31 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej

programów Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, którzy zostali poszkodowani w wyniku powodzi. W wielu przypadkach rozliczenie projektów w terminie może okazać się bowiem zbyt dużym obciążeniem dla podmiotów walczących ze skutkami klęski żywiołowej. Analogicznie, wydatki poniesione przez zleceniobiorców na sfinansowanie działań związanych z realizacją zleconego zadania przedsięwzięć, które nie zostało całkowicie zrealizowane w konsekwencji powodzi, powinny zostać uznane za kwalifikowane. Powódź jest okolicznością wyjątkową, której zleceniobiorcy nie mogli przewidzieć w momencie podpisywania umowy.

Projekt ustawy przewiduje także przepis przejściowy zachowujący czasowo w mocy przepisy wydane na podstawie art. 86 ust. 6 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych.

Projektowana ustawa wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Wobec pilnej potrzeby wprowadzenia pomocy dla osób poszkodowanych w wyniku powodzi należy uznać, że określenie natychmiastowego terminu wejścia w życie projektowanych przepisów pozostaje w zgodzie z wyrażoną w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) zasadą, w myśl której jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym. Należy przyjąć, że powyższa reguła odnosi się także do określenia daty wejścia w życie aktu normatywnego jako dnia następującego po dniu ogłoszenia.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie podlega procedurze notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Projektowana regulacja nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, o którym mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806) w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowana regulacja nie ma wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli

i gospodarstwa domowe.

Projekt ustawy nie zawiera wymogów nakładanych na usługodawców podlegających notyfikacji, o której mowa w art. 15 ust. 7 i art. 39 ust. 5 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36).

Projekt ustawy nie wywiera wpływu na obszar danych osobowych. W związku z tym, nie przeprowadzono oceny skutków ochrony danych osobowych, o której mowa w art. 35 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt podlega udostępnieniu w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.